

Dziennik Urzędowy L 219

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
14 sierpnia 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2008 z dnia 13 sierpnia 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2008 z dnia 11 sierpnia 2008 r. otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi (Przekształcenie) 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 811/2008 z dnia 13 sierpnia 2008 r. zawieszające wprowadzanie do Wspólnoty okazów niektórych gatunków dzikiej fauny i flory 17

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r. upraszczająca procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE ⁽¹⁾..... 40★ Dyrektywa Komisji 2008/83/WE z dnia 13 sierpnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/91/WE określającą środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektywy Rady 2002/55/WE w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków do badania niektórych odmian gatunków warzyw ⁽¹⁾ 55

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2008/667/WSiSW:

- ★ Decyzja Rady z dnia 7 kwietnia 2008 r. dotycząca zawarcia Umowy między Europejską Agencją Kosmiczną a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych 58

Umowa między Europejską Agencją Kosmiczną a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych 59

Konferencja przedstawicieli rządów państw członkowskich

2008/668/WE, Euratom:

- ★ Decyzja przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 23 lipca 2008 r. dotycząca mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich 63

UMOWY

Rada

- ★ Informacja o dacie wejścia w życie umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli 64

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2008/669/WPZiB z dnia 16 czerwca 2008 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau w sprawie statusu misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau 65

Umowa między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau w sprawie statusu misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau 66

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 72/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne przedsiębiorstwo ENIAC (Dz.U. L 30 z 4.2.2008) 72
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 74/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie ustanowienia wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS w celu realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie systemów wbudowanych (Dz.U. L 30 z 4.2.2008) 73

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 809/2008

z dnia 13 sierpnia 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 sierpnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2008 (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 24).

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	29,1
	XS	27,8
	ZZ	28,5
0707 00 05	MK	31,0
	TR	89,6
	ZZ	60,3
0709 90 70	TR	92,6
	ZZ	92,6
0805 50 10	AR	70,2
	UY	59,6
	ZA	81,5
	ZZ	70,4
0806 10 10	CL	82,1
	EG	128,5
	MK	68,7
	TR	120,5
	ZZ	100,0
0808 10 80	AR	87,4
	BR	86,3
	CL	92,4
	CN	80,2
	NZ	108,2
	US	96,6
	UY	148,0
	ZA	83,2
	ZZ	97,8
0808 20 50	AR	75,6
	CL	83,0
	TR	161,7
	ZA	91,7
	ZZ	103,0
0809 30	TR	154,7
	ZZ	154,7
0809 40 05	IL	138,3
	MK	59,0
	TR	90,9
	XS	62,1
	ZZ	87,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 810/2008**z dnia 11 sierpnia 2008 r.****otwierające kontyngenty taryfowe na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole oraz ustalające zarządzanie nimi****(Przekształcenie)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych w harmonogramie CXL sporządzonym w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/97 z dnia 27 maja 1997 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.
- (2) Wspólnota zobowiązała się, w zastosowaniu Porozumienia w sprawie Rolnictwa zawartego podczas wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej⁽⁴⁾, do otwarcia kontyngentów taryfowych na wysokiej jakości wołowinę oraz mrożone mięso bawole. Kontyngenty te należy otworzyć na okres wieloletni i ustalić szczegółowe zasady składania wniosków na okresy 12-miesięczne, począwszy od dnia 1 lipca.
- (3) Kraje trzecie dokonujące wywozu zobowiązały się do wydawania świadectw autentyczności gwarantujących pochodzenie produktów. Należy ustalić formę i układ tych świadectw oraz procedury ich stosowania. Świadectwa autentyczności powinny być wydawane przez organy krajów trzecich, które udzielają niezbędnych gwarancji w celu zapewnienia właściwego stosowania tych ustaleń.
- (4) Kontyngent, o którym mowa, będzie zarządzany za pomocą pozwoleń na przywóz. W tym celu należy

ustalić zasady składania wniosków oraz zakres informacji, które będą podawane we wnioskach i pozwoleniach, jeśli niezbędne, na zasadzie odstępowania od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i na wywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁵⁾ oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny⁽⁶⁾.

- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽⁷⁾ określa szczegółowe przepisy dotyczące wniosków o pozwolenie na przywóz, statusu wnioskodawców i wydawania pozwoleń na przywóz. Rozporządzenie to ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 należy stosować w odniesieniu do pozwoleń na przywóz wydanych w ramach wymienionego kontyngentu, bez uszczerbku dla warunków uzupełniających ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) W celu zapewnienia właściwego zarządzania przywozami mięsa, należy tam, gdzie to właściwe, uzależnić wydawanie pozwoleń na przywóz od ich sprawdzenia, w szczególności w odniesieniu do zapisów na świadectwie autentyczności.
- (7) Doświadczenie wykazało, że importerzy nie zawsze informują właściwe organy, które wydały pozwolenia na przywóz, o ilości i pochodzeniu wołowiny przywożonej w ramach przedmiotowego kontyngentu. Informacja ta jest ważna dla oceny sytuacji na rynku. Dlatego należy wprowadzić zabezpieczenie w celu zapewnienia, że importerzy spełniają ten wymóg.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 137 z 28.5.1997, s. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 317/2007 (Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 4).⁽³⁾ Zob. załącznik VII.⁽⁴⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 514/2008 (Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 7).⁽⁶⁾ Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 514/2008.⁽⁷⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, s. 17).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się następujące coroczne kontyngenty taryfowe na okres od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego, zwany dalej „okresem obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych”:

- a) 60 250 ton na wysokiej jakości świeże, chłodzone i mrożone mięso bydłace objęte kodami CN 0201 i 0202 oraz na produkty objęte kodami CN 0206 10 95 i 0206 29 91. Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4002,
- b) 2 250 ton na mrożone mięso bawole bez kości, objęte kodem CN 0202 30 90, wyrażone w masie mięsa bez kości. Kontyngent ten nosi numer porządkowy 09.4001.

Do celów wykorzystywania kontyngentów, o których mowa w akapicie pierwszym, 100 kilogramów mięsa z kością jest równoważne 77 kilogramom mięsa bez kości.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „mięso mrożone” oznacza mięso o wewnętrznej temperaturze – 12 °C lub niższej w momencie wprowadzenia na obszar celny Wspólnoty.

3. Cło *ad valorem* stosowane wobec produktów przywożonych w ramach kontyngentów określonych w ust. 1 wynosi 20 %.

Artykuł 2

Kontyngent taryfowy na świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę, przewidziany w art. 1 ust. 1 lit. a), rozdziela się następująco:

- a) 28 000 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0206 10 95, odpowiadającego następującej definicji:

„Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wołów opasowych, młodych wołów opasowych lub jałówek, które od chwili odstawienia od matki są wypasane wyłącznie na pastwiskach. Tusze wołowe są sklasyfikowane jako tusze klasy »J«, »J«, »U« lub »U2«, tusze młodych wołów i jałówek są sklasyfikowane jako tusze klasy »AA«, »A« lub »B« zgodnie z urzędową klasyfikacją bydła ustanowioną przez Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos – SAGPyA (argentyński Sekretariat ds. Rolnictwa, Zwierząt, Rybołówstwa i Żywności)”.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

- b) 7 150 ton produktów wagi mięsnej objętych kodami CN 0201 20 90, 0201 30, 0202 20 90, 0202 30, 0206 10 95 i 0206 29 91, odpowiadających następującej definicji:

„Wybrane kawałki uzyskane z tusz wołowych i półtuszy z jałówek, które zostały sklasyfikowane w jednej z następujących urzędowych kategorii: »Y«, »YS«, »YG«, »YGS«, »YP« i »YPS« określonych przez AUS-MEAT Australia. Barwa wołowiny powinna być zgodna z normami referencyjnymi 1B do 4 AUS-MEAT odnoszącymi się do barwy mięsa, a barwa tłuszczu powinna być zgodna z normami referencyjnymi 0 do 4 AUS-MEAT odnoszącymi się do barwy tłuszczu, natomiast grubość warstwy tłuszczu (mierzonej na poziomie pozycji 8) powinna być zgodna z klasami otłuszczenia 2 do 5 AUS-MEAT”.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

- c) 6 300 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0206 10 95, odpowiadającego następującej definicji:

„Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wołów opasowych (»novillo«) lub jałówek (»vaquillona«) zgodnie z definicją według urzędowej klasyfikacji tusz wołowiny ustanowionej przez Instituto Nacional de Carnes – INAC (urugwajski Krajowy Instytut ds. Mięsa). Zwierzęta kwalifikujące się do produkcji wysokiej jakości wołowiny są od chwili odstawienia od matki wypasane wyłącznie na pastwiskach. Tusze są sklasyfikowane jako tusze klasy »I«, »N« lub »A«, o warstwie tłuszczu posiadającej oznaczenie »1«, »2« lub »3« zgodnie z wymienioną wyżej klasyfikacją”.

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

- d) 5 000 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0206 10 95, odpowiadającego następującej definicji:

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

„Wybrane kawałki uzyskane z wołów opasowych lub jałówek, które od chwili odstawienia od matki były karmione wyłącznie trawą pastwiskową. Tusze są sklasyfikowane jako tusze klasy »B«, o warstwie tłuszczu posiadającej oznaczenie »2« lub »3« zgodnie z urzędową klasyfikacją bydła ustanowioną przez Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento (brazylijskie Ministerstwo ds. Rolnictwa, Zwierząt i Zasobów Żywności).”

Kawałki są oznakowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

- e) 1 300 ton produktów wagi mięsnej objętych kodami CN 0201 20 90, 0201 30, 0202 20 90, 0202 30, 0206 10 95 i 0206 29 91, odpowiadających następującej definicji:

„Wybrane kawałki schłodzonej lub mrożonej wołowiny pierwszego gatunku, pochodzące z bydła wypasane wyłącznie na pastwiskach, które nie posiadają więcej niż cztery stałe siekacze, których tusze mają wagę nie większą niż 325 kg po wypatroszeniu, o widocznym gołym okiem zwartym wyglądzie, o mięsie jasnego i jednorodnego koloru oraz odpowiedniej, lecz nie nadmiernej warstwie tłuszczu. Wszystkie kawałki są pakowane próżniowo i określane jako »wysokiej jakości wołowina«”.

- f) 11 500 ton mięsa objętego kodami CN 0201, 0202, 0206 10 95 i 0206 29 91, odpowiadającego następującej definicji:

„Tusze lub jakiegokolwiek kawałki uzyskane z bydła w wieku nie więcej niż 30 miesięcy, które było karmione przez 100 lub więcej dni porcjami paszy odżywczo zrównoważonej, wysoko energetycznej, zawierającej nie mniej niż 70 % ziarna, o wadze co najmniej 20 funtów na dzień. Wołowinę sklasyfikowaną jako »choice« lub »prime« wg standardów USDA (Departament Rolnictwa Stanów Zjednoczonych), uznaje się za odpowiadającą powyższej definicji. Mięso sklasyfikowane jako »Canada A«, »Canada AA«, »Canada AAA«, »Canada Choice« i »Canada Prime«, »A1«, »A2« i »A3«, według norm Ministerstwa Rolnictwa Kanady, odpowiada niniejszej definicji”.

- g) 1 000 ton mięsa bez kości objętego kodami CN 0201 30 00 i 0202 30 90, odpowiadającego następującej definicji:

„Filet (lomito), polędwica i/lub kulka antrykotu (lomo), część tylnobiodrowa (rabadilla), zrazowa wewnętrzna (carnaza negra) uzyskane z wybranych zwierząt ras mieszanych z mniejszym niż 50 % udziałem ras typu zebú i wyłącznie wypasanych na pastwiskach lub karmionych sianem. Zwierzętami rzeźnymi są młode woły lub jałowki objęte kategorią

»V« systemu klasyfikacji tusz VACUNO, tworzące tusze nieprzekraczające 260 kg”.

Kawałki muszą być etykietowane zgodnie z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Oznaczenie „wołowina wysokiej jakości” może zostać dodane do informacji na etykiecie.

Artykuł 3

1. Przywóz ilości określonych w art. 2 lit. f) odbywa się z zastrzeżeniem przedłożenia przy dopuszczaniu do swobodnego obrotu:

a) pozwolenia na przywóz wydane na podstawie art. 4 i 5 oraz

b) świadectwa autentyczności wydane na podstawie art. 6.

2. W odniesieniu do ilości ustalonych w art. 2 lit. f) okres obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych zostaje podzielony na 12 jednomiesięcznych podokresów. Ilości dostępne dla każdego podokresu odpowiadają jednej dwunastej całkowitej ilości.

Artykuł 4

Pozwolenia na przywóz, określone w art. 3, udziela się pod następującymi warunkami:

a) w rubryce 8 wniosku o pozwolenie i pozwolenia należy podać kraj pochodzenia oraz krzyżykiem zaznaczyć rubrykę „tak”. Pozwolenia podlegają obowiązkowi przywozu ze wskazanego kraju;

b) wnioski o wydanie pozwolenia oraz pozwolenia zawierają w rubryce 20 jeden z wpisów wymienionych w załączniku III.

Artykuł 5

1. Wnioski o pozwolenie, o których mowa w art. 4, składa się jedynie w czasie pierwszych pięciu dni każdego miesiąca każdego okresu obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych.

Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 382/2008 wnioski złożone w odniesieniu do jednego numeru porządkowego kontyngentu mogą dotyczyć jednego lub wielu produktów objętych kodami CN lub ich grupami wymienionymi w załączniku I do wymienionego rozporządzenia. W przypadku gdy wnioski dotyczą wielu kodów CN określa się odpowiednie ilości objęte wnioskiem w odniesieniu do każdego kodu CN lub ich grupy. We wszystkich przypadkach wszystkie kody CN i ich opisy powinny być wpisane odpowiednio w rubryce 16 i 15 wniosków o pozwolenie i pozwoleń.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitej ilości, o którą wystąpiono we wnioskach, według krajów pochodzenia, nie później niż o godzinie 16.00 czasu brukselskiego drugiego dnia roboczego następującego po upływie terminu złożenia wniosków.

3. Pozwolenia na przywóz są wydawane piętnastego dnia każdego miesiąca.

Każde wydane pozwolenie określa ilości odpowiednie dla każdego kodu CN lub ich grupy.

Artykuł 6

1. Świadectwa autentyczności sporządzane są w jednym oryginalnym egzemplarzu i co najmniej jednej kopii, zgodnie ze wzorem w załączniku I.

Formularze mają wymiary około 210 × 297 mm, a gramatura papieru nie może wynosić mniej niż 40g/m².

2. Formularze drukuje się i wypełnia w jednym z języków urzędowych Wspólnoty; mogą one być również wydrukowane i wypełnione w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych kraju wywozu.

Właściwą definicję z art. 2 stosowaną do mięsa pochodzącego z kraju wywozu podaje się na odwrotnej stronie formularza.

3. Świadectwa autentyczności mają kolejne indywidualne numery seryjne nadawane przez wydające je organy określone w art. 7. Kopie mają te same numery seryjne, co oryginały.

4. Oryginały i kopie świadectw mogą być wypisane na maszynie lub odręcznie. W tym ostatnim przypadku wypełnia się je czarnym atramentem i wielkimi literami.

5. Świadectwa autentyczności są ważne tylko wtedy, jeśli zostały prawidłowo wypełnione i podpisane zgodnie z instrukcjami podanymi w załącznikach I i II przez organ wydający pozwolenie, wymieniony w załączniku II.

6. Świadectwa autentyczności uważa się za należycie wypełnione i podpisane, jeśli oznaczono w nich datę i miejsce wystawienia i jeśli są one opatrzone pieczęcią organu wydającego świadectwo oraz podpisem osoby lub osób upoważnionych do ich wystawiania.

Pieczęć może być zastąpiona pieczęcią wydrukowaną na oryginalnym świadectwie autentyczności i jego kopiiach.

Artykuł 7

1. Organy wystawiające świadectwo wymienione w załączniku II:

- a) są uznawane za właściwe władze przez kraj wywozu;
- b) zobowiązane są do sprawdzania zapisów na świadectwie autentyczności;
- c) zobowiązane są przekazywać Komisji w każdą środę wszelkie informacje umożliwiające sprawdzanie zapisów na świadectwach autentyczności.

2. Komisja może wprowadzać zmiany do wykazu zamieszczonego w załączniku II, jeśli organ wystawiający świadectwo nie jest już uznawany za właściwy, nie wykonuje on ciężących na nim obowiązków lub jeśli zostanie wyznaczony nowy organ właściwy do wystawiania świadectw.

Artykuł 8

1. Przywóz ilości określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) i w art. 2 lit. a) do e) i lit. g) podlega przedstawieniu w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z art. 4 lit. a) i b) oraz ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Oryginał świadectwa autentyczności sporządzonego zgodnie z art. 6 i 7 oraz jego kopię przedstawia się właściwemu organowi wraz z wnioskiem o udzielenie pierwszego pozwolenia na przywóz odnoszącego się do tego świadectwa autentyczności.

Świadectwa autentyczności mogą być wykorzystywane do wydawania więcej niż jednego pozwolenia na przywóz w odniesieniu do ilości nieprzekraczających tych, które są wskazane w świadectwie. Jeśli na podstawie jednego świadectwa wydaje się więcej niż jedno pozwolenie, właściwy organ wykazuje na świadectwie autentyczności przydzielone ilości.

Właściwe organy wystawiają pozwolenia na przywóz tylko po upewnieniu się, że wszystkie informacje na świadectwie autentyczności są zgodne z informacjami w tym przedmiocie otrzymywanymi każdego tygodnia od Komisji. Pozwolenia wystawia się niezwłocznie po sprawdzeniu tych informacji.

3. Nie naruszając przepisów ust. 2 akapit pierwszy i trzeci oraz zgodnie z warunkami ustępu 4, 5 i 6 właściwe organy mogą wydać pozwolenia na przywóz, gdy:

- a) został przedstawiony oryginał świadectwa autentyczności, ale nie otrzymano jeszcze odpowiednich informacji z Komisji, lub

b) oryginał świadectwa autentyczności nie został przedstawiony lub

c) oryginał świadectwa autentyczności został przedstawiony i otrzymano odpowiednie informacje z Komisji, lecz niektóre dane nie są zgodne.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, nie naruszając przepisów art. 4 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 382/2008, zabezpieczenie, jakie należy złożyć w odniesieniu do pozwoleń na przywóz, równa się, dla odpowiednich produktów, kwocie odpowiadającej pełnej wartości cła według Wspólnej Taryfy Celnej (WTC), mającej zastosowanie w dniu złożenia wniosku o pozwolenie na przywóz.

Po otrzymaniu oryginału świadectwa autentyczności i informacji z Komisji dotyczących danego świadectwa i po sprawdzeniu zgodności danych państwa członkowskie zwalniają to zabezpieczenie, pod warunkiem że zabezpieczenie, o którym mowa w art. 4 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 382/2008 zostało wniesione w odniesieniu do tego samego pozwolenia na przywóz.

5. Przedstawienie właściwemu organowi oryginału zgodnego świadectwa autentyczności przed upływem okresu ważności danego pozwolenia na przywóz stanowi główny warunek w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 ⁽¹⁾ w odniesieniu do zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy.

6. Niezwolnione kwoty tego zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 4 akapit pierwszy, ulegają przepadkowi i zatrzymywane są w charakterze opłat celnych.

Artykuł 9

Świadectwa autentyczności i pozwolenia na przywóz są ważne przez trzy miesiące od daty ich wystawienia. Jednakże termin ważności świadectw autentyczności wygasa najpóźniej w dniu 30 czerwca następującego po dacie ich wystawienia.

Artykuł 10

W odniesieniu do ilości określonych w art. 2 lit. f) niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 376/2008, rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 oraz rozporządzenia (WE) nr 382/2008, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

W odniesieniu do ilości określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) i art. 2 lit. a) do e) oraz lit. g) niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 376/2008, rozdziału III rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 oraz rozporządzenia (WE) nr 382/2008, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.

Artykuł 11

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, państwa członkowskie powiadamiają Komisję:

a) najpóźniej dziesiątego dnia każdego miesiąca, w odniesieniu do przywozowego kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4002, o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, dla których wydano pozwolenia na przywóz w miesiącu poprzednim;

b) nie później niż dnia 31 sierpnia po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, w odniesieniu do przywozowego kontyngentu taryfowego o numerze porządkowym 09.4001, o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, dla których wydano pozwolenia na przywóz w poprzednim okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego;

c) o ilościach produktów, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, objętych niewykorzystanymi lub wykorzystanymi częściowo pozwoleniami na przywóz i odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które wydano te pozwolenia:

(i) łącznie z powiadomieniami, o których mowa w art. 5 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do wniosków złożonych dla ostatniego podokresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego;

(ii) nie później niż dnia 31 października po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

2. Nie później niż dnia 31 października po zakończeniu każdego okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach produktów rzeczywiście wprowadzonych do swobodnego obrotu w poprzednim okresie obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego.

Jednakże począwszy od okresu obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego zaczynającego się w dniu 1 lipca 2009 r. państwa członkowskie przekazują Komisji szczegółowe informacje na temat ilości produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu od dnia 1 lipca 2009 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

3. W powiadomieniach, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 akapit pierwszy niniejszego artykułu, ilości wyraża się w kilogramach masy produktu z podziałem na poszczególne kraje pochodzenia oraz kategorie produktów określonych w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

Powiadomienia dotyczące ilości, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b) oraz w art. 2 lit. a) do e) oraz lit. g) niniejszego rozporządzenia sporządza się zgodnie z załącznikami IV, V i VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Rozporządzenie (WE) nr 936/97 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VIII.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dziesiątego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Eksporter (nazwa i adres):	2. Świadczenie nr:	ORYGINAŁ	
4. Odbiorca (nazwa i adres):	3. Organ wystawiający:		
6. Środki transportu:	5. ŚWIADCTWO AUTENTYCZNOŚCI WOŁOWINY I CIEŁĘCINY Rozporządzenie (WE) nr 810/2008		
7. Oznaczenia, numery, ilość i rodzaj opakowania; opis towarów:	8. Waga brutto (kg)	9. Waga netto (kg)	
10. Waga netto (słownie):			
<p>11. CERTYFIKACJA PRZEZ ORGAN WYSTAWIAJĄCY</p> <p>Niniejszym poświadczam się, że wołowina opisana w tym świadectwie odpowiada specyfikacji podanej na odwrocie.</p> <p>a) dla wołowiny wysokiej jakości ⁽¹⁾</p> <p>b) dla mięsa bawolego ⁽¹⁾</p> <p>Miejsce:</p> <p>Data:</p> <p style="text-align: right;">Podpis i pieczęć (lub pieczęć nadrukowana)</p> <p>Wypełnić na maszynie albo odręcznie drukowanymi literami.</p>			
(1) Niepotrzebne skreślić.			

Definicja**Wysokiej jakości wołowina pochodząca z ...**

(właściwa definicja)

Mięso bawole pochodzące z Australii

—————

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz organów w krajach wywozu upoważnionych do wystawiania świadectw autentyczności

- SECRETARÍA DE AGRICULTURA, GANADERÍA, PESCA Y ALIMENTOS (SAGPyA):
na mięso pochodzące z Argentyny i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. a).
 - DEPARTMENT OF AGRICULTURE, FISHERIES AND FORESTRY — AUSTRALIA:
na mięso pochodzące z Australii:
 - a) odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. b);
 - b) odpowiadające definicji podanej w art. 1 ust. 1 lit. b).
 - INSTITUTO NACIONAL DE CARNES (INAC):
na mięso pochodzące z Urugwaju i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. c).
 - DEPARTAMENTO NACIONAL DE INSPECÇÃO DE PRODUTOS DE ORIGEM ANIMAL (DIOPA):
na mięso pochodzące z Brazylii i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. d).
 - NOWY ZEALAND MEAT BOARD:
na mięso pochodzące z Nowej Zelandii i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. e).
 - FOOD SAFETY AND INSPECTION SERVICE (FSIS) OF THE UNITED STATES DEPARTMENT OF AGRICULTURE (USDA):
na mięso pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. f).
 - CANADIAN FOOD INSPECTION AGENCY – GOVERNMENT OF CANADA/AGENCE CANADIENNE D'INSPECTION DES ALIMENTS — GOUVERNEMENT DU CANADA:
na mięso pochodzące z Kanady i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. f).
 - MINISTERIO DE AGRICULTURA, GANADERÍA, DIRECCIÓN DE NORMAS Y CONTROL DE ALIMENTOS:
na mięso pochodzące z Paragwaju i odpowiadające definicji podanej w art. 2 lit. g).
-

ZAŁĄCZNIK III

Wpisy, o których mowa w art. 4 lit. b)

- w języku bułgarskim: Говеждо/телешко месо с високо качество (Регламент (EO) № 810/2008)
- w języku hiszpańskim: Carne de vacuno de alta calidad [Reglamento (CE) n° 810/2008]
- w języku czeskim: Vysoce jakostní hovězí/telecí maso (nařízení (ES) č. 810/2008)
- w języku duńskim: Oksekød af høj kvalitet (forordning (EF) nr. 810/2008)
- w języku niemieckim: Qualitätsrindfleisch (Verordnung (EG) Nr. 810/2008)
- w języku estońskim: Kõrgekvaliteediline veiseliha/vasikalihha (määrus (EÜ) nr 810/2008)
- w języku greckim: Βόειο κρέας εκλεκτής ποιότητας [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 810/2008]
- w języku angielskim: High-quality beef/veal (Regulation (EC) No 810/2008)
- w języku francuskim: Viande bovine de haute qualité [règlement (CE) n° 810/2008]
- w języku włoskim: Carni bovine di alta qualità [regolamento (CE) n. 810/2008]
- w języku łotewskim: Augstākā labuma liellopu/teļa gaļa (Regula (EK) Nr. 810/2008)
- w języku litewskim: Aukštos kokybės jautiena ir (arba) veršiena (Reglamentas (EB) Nr. 810/2008)
- w języku węgierskim: Kiváló minőségű marha-/borjúhús (810/2008/EK rendelet)
- w języku maltańskim: Kwalita għolja ta' ċanga/vitella (Regolament (KE) Nru 810/2008)
- w języku niderlandzkim: Rundvlees van hoge kwaliteit (Verordening (EG) nr. 810/2008)
- w języku polskim: Wołowina/cielęcina wysokiej jakości (Rozporządzenie (WE) nr 810/2008)
- w języku portugalskim: Carne de bovino de alta qualidade [Regulamento (CE) n.º 810/2008]
- w języku rumuńskim: Carne de vită/vițel de calitate superioară [Regulamentul (CE) nr. 810/2008]
- w języku słowackim: Vysoko kvalitné hovädzie/teľacie mäso (Nariadenie (ES) č. 810/2008)
- w języku słoweńskim: Visokokakovostno goveje/telečje meso (Uredba (ES) št. 810/2008)
- w języku fińskim: Korkealaatuista naudanelihaa (asetus (EY) N:o 810/2008)
- w języku szwedzkim: Nötkött av hög kvalitet (förordning (EG) nr 810/2008)

ZAŁĄCZNIK IV

Powiadomienie o (wydanych) pozwoleniach na przywóz - rozporządzenie (WE) nr 810/2008

Państwo członkowskie:

Zastosowanie art. 11 rozporządzenia (WE) nr 810/2008

Ilości produktów, dla których zostały wydane pozwolenia na przywóz

Od: do:

Nr porządkowy	Kategoria lub kategorie produktu ⁽¹⁾	Ilość (kilogramy masy produktu)	Kraj pochodzenia
09.4001			Australia
09.4002			Argentyna Australia Urugwaj Brazylia Nowa Zelandia Paragwaj

⁽¹⁾ Kategoria lub kategorie produktu zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 3852/2008.

ZAŁĄCZNIK V

Powiadomienie o (wydanych) pozwoleniach na przywóz - rozporządzenie (WE) nr 810/2008

Państwo członkowskie:

Zastosowanie art. 11 rozporządzenia (WE) nr 810/2008

Ilości produktów, dla których zostały wydane pozwolenia na przywóz

Od: do:

Nr porządkowy	Kategoria lub kategorie produktu ⁽¹⁾	Ilość niewykorzystana (kilogramy masy produktu)	Kraj pochodzenia
09.4001			Australia
09.4002			Argentyna Australia Urugwaj Brazylia Nowa Zelandia Paragwaj

⁽¹⁾ Kategoria lub kategorie produktu zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

ZAŁĄCZNIK VI

Powiadomienie o ilościach produktu wprowadzonych do swobodnego obrotu – rozporządzenie (WE) nr 810/2008

Państwo członkowskie:

Zastosowanie art. 11 rozporządzenia (WE) nr 810/2008

Ilości produktów wprowadzone do swobodnego obrotu:

Od: do: (okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego).

Nr porządkowy	Kategoria lub kategorie produktu ⁽¹⁾	Ilość wprowadzona do swobodnego obrotu (kilogramy masy produktu)	Kraj pochodzenia
09.4001			Australia
09.4002			Argentyna Australia Urugwaj Brazylia Nowa Zelandia Paragwaj

⁽¹⁾ Kategoria lub kategorie produktu zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (WE) nr 382/2008.

ZAŁĄCZNIK VII

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/97 (Dz.U. L 137 z 28.5.1997, s. 10)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2048/97 (Dz.U. L 287 z 21.10.1997, s. 10)	wyłącznie w odniesieniu do odesłania w art. 1 do rozporządzenia (WE) nr 936/97
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 31/98 (Dz.U. L 5 z 9.1.1998, s. 3)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 260/98 (Dz.U. L 25 z 31.1.1998, s. 42)	Wyłącznie artykuł 4
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1299/98 (Dz.U. L 180 z 24.6.1998, s. 6)	Wyłącznie artykuł 1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1680/98 (Dz.U. L 212 z 30.7.1998, s. 36)	Wyłącznie artykuł 1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 134/1999 (Dz.U. L 17 z 22.1.1999, s. 22)	Wyłącznie artykuł 1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 361/2002 (Dz.U. L 58 z 28.2.2002, s. 5)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1524/2002 (Dz.U. L 229 z 27.8.2002, s. 7)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1781/2002 (Dz.U. L 270 z 8.10.2002, s. 3)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 649/2003 (Dz.U. L 95 z 11.4.2003, s. 13)	Wyłącznie artykuł 2
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, s. 10)	Wyłącznie artykuł 2
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2186/2005 (Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 74)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 408/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, s. 3)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1745/2006 (Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 22)	
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1965/2006 (Dz.U. L 408 z 30.12.2006, s. 26)	Wyłącznie artykuł 2 i załącznik II
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 317/2007 (Dz.U. L 84 z 24.3.2007, s. 4)	

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 936/97	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 1 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 1 ust. 2 i 3	Artykuł 1 ust. 2 i 3
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 3 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 3 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 lit. b)
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 4 zdanie wprowadzające	Artykuł 4 zdanie wprowadzające
Artykuł 4 lit. c)	Artykuł 4 lit. a)
Artykuł 4 lit. d)	Artykuł 4 lit. b)
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2 lit. a)	Artykuł 8 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 8 ust. 2 lit. b)	Artykuł 8 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 8 ust. 2 lit. c)	Artykuł 8 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy zdanie wprowadzające
Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 8 ust. 3 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 8 ust. 3 akapit drugi i trzeci	Artykuł 8 ust. 4
Artykuł 8 ust. 3 akapit czwarty	Artykuł 8 ust. 5
Artykuł 8 ust. 3 akapit piąty	Artykuł 8 ust. 6
Artykuł 9	Artykuł 9
Artykuł 10	Artykuł 10
—	Artykuł 11
—	Artykuł 12
Artykuł 13	Artykuł 13
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
—	Załącznik IV
—	Załącznik V
—	Załącznik VI
—	Załącznik VII
—	Załącznik VIII

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 811/2008

z dnia 13 sierpnia 2008 r.

zawieszające wprowadzanie do Wspólnoty okazów niektórych gatunków dzikiej fauny i flory

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 2,

po konsultacji z Grupą ds. Przeglądu Naukowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 4 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 stanowi, że Komisja może wprowadzić ograniczenia odnoszące się do wprowadzania do Wspólnoty niektórych gatunków zgodnie z warunkami określonymi w lit. a)–d) rozporządzenia. Ponadto środki wykonawcze dotyczące takich ograniczeń ustanawia rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽²⁾.

(2) Wykaz gatunków, w odniesieniu do których zawieszono wprowadzanie do Wspólnoty, został ustalony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1037/2007 z dnia 29 sierpnia 2007 r. zawieszającym wprowadzanie do Wspólnoty okazów niektórych gatunków dzikiej fauny i flory ⁽³⁾.

(3) Na podstawie otrzymanych ostatnio informacji Grupa ds. Przeglądu Naukowego stwierdziła, że status ochronny niektórych gatunków wymienionych w załączniku A i B do rozporządzenia (WE) nr 338/97 zostanie poważnie zagrożony, jeżeli ich wprowadzanie do Wspólnoty z niektórych krajów pochodzenia nie zostanie zawieszane. Należy zatem zawiesić wprowadzanie następujących gatunków:

— *Falco cherrug* z Armenii, Bahrajnu, Iraku, Mauretanii i Tadżykistanu; *Ovis vignei bocharensis* z Uzbekistanu,

— *Odobenus rosmarus* z Grenlandii,

— *Accipiter erythropus*, *Aquila rapax*, *Gyps africanus*, *Lophaeetus occipitalis* i *Poicephalus gulielmi* z Gwinei,

— *Hieraaetus ayresii*, *Hieraaetus spilogaster*, *Polemaetus bellincosus*, *Falco chicquera*, *Varanus ornatus* (okazy pozyskiwane ze środowiska naturalnego i z działalności ranczerskich) oraz *Calabaria reinhardtii* (okazy pozyskiwane ze środowiska naturalnego) z Togo,

— *Agapornis pullarius* i *Poicephalus robustus* z Wybrzeża Kości Słoniowej,

— *Stephanoaetus coronatus* z Wybrzeża Kości Słoniowej i Togo,

— *Pyrrhura caeruleiceps* z Kolumbii; *Pyrrhura pfrimeri* z Brazylii,

— *Brookesia decaryi*, *Uroplatus ebenauai*, *Uroplatus fimbriatus*, *Uroplatus guentheri*, *Uroplatus henkeli*, *Uroplatus lineatus*, *Uroplatus malama*, *Uroplatus phantasticus*, *Uroplatus pietschmanni*, *Uroplatus sikorae*, *Euphorbia ankarensis*, *Euphorbia berorohae*, *Euphorbia bongolavensis*, *Euphorbia duranii*, *Euphorbia fiananantsoae*, *Euphorbia iharanae*, *Euphorbia labatii*, *Euphorbia lophogona*, *Euphorbia neohumbertii*, *Euphorbia pachypodoides*, *Euphorbia razafindratsirae*, *Euphorbia suzannae-manieri* i *Euphorbia waringiae* z Madagaskaru,

— *Varanus niloticus* i *Kinixys homeana* (okazy pozyskiwane ze środowiska naturalnego z Togo, okazy z działalności ranczerskich z Beninu) z Beninu i Togo,

— *Python regius*, *Geochelone sulcata* (okazy z działalności ranczerskich) i *Pandinus imperator* (okazy z działalności ranczerskich) z Beninu,

— *Cuora amboinensis*, *Malayemys subtrijuga*, *Notochelys platynota*, *Amyda cartilaginea*, *Cheilinus undulatus*, *Hippocampus kelloggi* i *Seriatorpora stellata* z Indonezji,

— *Peltocephalus dumerilianus* z Gujany,

— *Chitra chitra* z Malezji; *Cryptophyllobates azureiventris*, *Dendrobates variabilis* i *Dendrobates ventrimaculatus* z Peru,

— *Hippocampus kuda* z Indonezji i Wietnamu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 318/2008 (Dz.U. L 95 z 8.4.2008, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 100/2008 (Dz.U. L 31 z 5.2.2008, s. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 238 z 11.9.2007, s. 3.

- *Ornithoptera urvillianus* (okazy z działalności ranczerskich), *Ornithoptera victoriae* (okazy z działalności ranczerskich), *Tridacna gigas* i *Heliopora coerulea* z Wysp Salomona,
- *Tridacna derasa* z Wietnamu; *Tridacna rosewateri* z Mozambiku,
- *Plerogyra simplex*, *Hydnophora rigida*, *Blastomussa wellsi* i *Trachyphyllia geoffroyi* z Fidżi,
- *Plerogyra sinuosa*, *Favites halicora*, *Acanthastrea* spp., *Cynarina lacrymalis* i *Scolymia vitiensis* z Tonga,
- *Cycadaceae* spp., *Stangeriaceae* spp. i *Zamiaceae* spp. z Madagaskaru, Mozambiku i Wietnamu.
- (4) Przeprowadzono konsultacje ze wszystkimi krajami pochodzenia gatunków, które podlegają nowym ograniczeniom dotyczącym wprowadzania do Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (5) Podczas swojego czternastego spotkania Konferencja Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) zmieniła odesłania do nomenklatury oraz przedredagowała wykaz gatunków zwierząt w załącznikach do CITES, tak aby rzędy, rodziny i rodzaje były ułożone w porządku alfabetycznym. Należy zatem zmienić nazwy i kolejność gatunków wymienionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1037/2007.
- (6) Wykaz gatunków, których wprowadzanie do Wspólnoty zostaje zawieszony, powinien zatem zostać zmieniony, a rozporządzenie (WE) nr 1037/2007 powinno zostać zastąpione dla zapewnienia jasności.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Handlu Dzikimi Gatunkami Fauny i Flory,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z zastrzeżeniem przepisów art. 71 rozporządzenia (WE) nr 865/2006 niniejszym zawiesza się wprowadzanie do Wspólnoty gatunków dzikiej fauny i flory wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Rozporządzenie (WE) nr 1037/2007 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytywane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Okazy gatunków zawartych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 338/97, których wprowadzenie do Wspólnoty jest zawieszono

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
FAUNA				
CHORDATA				
MAMMALIA				
ARTIODACTYLA				
Bovidae				
<i>Capra falconeri</i>	Środowisko naturalne	Trofea myśliwskie	Uzbekistan	a
<i>Ovis ammon nigrimontana</i>	Środowisko naturalne	Trofea myśliwskie	Kazachstan	a
CARNIVORA				
Canidae				
<i>Canis lupus</i>	Środowisko naturalne	Trofea myśliwskie	Białoruś, Kirgistan, Turcja	a
Felidae				
<i>Lynx lynx</i>	Środowisko naturalne	Trofea myśliwskie	Azerbejdżan, Mołdawia, Ukraina	a
Ursidae				
<i>Ursus arctos</i>	Środowisko naturalne	Trofea myśliwskie	Kolumbia Brytyjska	a
<i>Ursus thibetanus</i>	Środowisko naturalne	Trofea myśliwskie	Rosja	a
AVES				
FALCONIFORMES				
Accipitridae				
<i>Leucopternis occidentalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ekwador, Peru	a
Falconidae				
<i>Falco cherrug</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Armenia, Bahrajn, Irak, Mauretania, Tadżykistan	a

Okazy gatunków zawartych w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 338/97, których wprowadzenie do Wspólnoty jest zawieszono

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
FAUNA				
CHORDATA				
MAMMALIA				
ARTIODACTYLA				
Bovidae				
<i>Ovis vignei boharensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Uzbekistan	b
<i>Saiga borealis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Rosja	b
<i>Saiga tatarica</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kazachstan, Rosja	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
Camelidae				
<i>Lama guanicoe</i>	Środowisko naturalne	<p>Wszystkie, z wyjątkiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — okazów będących częścią zarejestrowanych stad w Argentynie, pod warunkiem że zezwolenia zostaną potwierdzone przez Sekretariat przed przyjęciem okazów przez państwo członkowskie przeznaczenia, — produktów uzyskanych przez strzyżenie żywych zwierząt prowadzone w ramach zatwierdzonego programu zarządzania, przy czym zwierzęta te muszą być odpowiednio oznakowane i zarejestrowane, — niehandlowego wywozu wełny do testów przemysłowych w ograniczonych ilościach nieprzekraczających 500 kg rocznie. 	Argentyna	b
Cervidae				
<i>Cervus elaphus bactrianus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Uzbekistan	b
Hippopotamidae				
<i>Hexaprotodon liberiensis</i> (synonim <i>Choeropsis liberiensis</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Gwinea, Gwinea Bissau, Nigeria, Sierra Leone	b
<i>Hippopotamus amphibius</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga, Gambia, Malawi, Niger, Nigeria, Rwanda, Sierra Leone, Togo	b
Moschidae				
<i>Moschus anhuiensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Moschus berezovskii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Moschus chrysogaster</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Moschus fuscus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Moschus moschiferus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny, Rosja	b
CARNIVORA				
Canidae				
<i>Chrysocyon brachyurus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Boliwia, Peru	b
Eupleridae				
<i>Cryptoprocta ferox</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Eupleres goudotii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Fossa fossana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
Felidae				
<i>Leopardus colocolo</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chile	b
<i>Leopardus pajeros</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chile	b
<i>Leptailurus serval</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Algieria	b
<i>Panthera leo</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Etiopia	b
<i>Prionailurus bengalensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Macao	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Profelis aurata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Togo	b
Mustelidae				
<i>Lutra maculicollis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
Odobenidae				
<i>Odobenus rosmarus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Grenlandia	b
Viverridae				
<i>Cynogale bennettii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brunei, Chiny, Indonezja, Malezja, Tajlandia	b
MONOTREMATA				
Tachyglossidae				
<i>Zaglossus bartoni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja, Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Zaglossus bruijni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
PERISSODACTYLA				
Equidae				
<i>Equus zebra hartmannae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Angola	b
PHOLIDOTA				
Manidae				
<i>Manis temminckii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga	b
PRIMATES				
Atelidae				
<i>Alouatta guariba</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Alouatta macconnelli</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Trynidad i Tobago	b
<i>Ateles belzebuth</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Ateles fusciceps</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Ateles geoffroyi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Ateles hybridus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Ateles paniscus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Lagothrix cana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Lagothrix lagotricha</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Lagothrix lugens</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Lagothrix poeppigii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
Cebidae				
<i>Callithrix geoffroyi</i> (synonim <i>C. jacchus geoffroyi</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Cebus capucinus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Belize	b
Cercopithecidae				
<i>Cercocebus atys</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ghana	b
<i>Cercopithecus ascanius</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Burundi	b
<i>Cercopithecus cephus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Republika Środkowoafrykańska	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Cercopithecus dryas</i> including <i>C. salongo</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga	b
<i>Cercopithecus erythrogaster</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Cercopithecus erythrotis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Cercopithecus hamlyni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Cercopithecus mona</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Togo	b
<i>Cercopithecus petaurista</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Togo	b
<i>Cercopithecus pogonias</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Gwinea Równikowa, Nigeria	b
<i>Cercopithecus preussi</i> (synonim <i>C. lhoesti preussi</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Gwinea Równikowa, Nigeria	b
<i>Colobus polykomos</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej	b
<i>Colobus vellerosus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Nigeria, Togo	b
<i>Lophocebus albigena</i> (synonim <i>Cercocebus albigena</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nigeria	b
<i>Macaca arctoides</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	India, Malezja, Tajlandia	b
<i>Macaca assamensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nepal	b
<i>Macaca cyclopis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Macaca fascicularis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Bangladesz, Indie	b
<i>Macaca maura</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Macaca leonina</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Macaca nemestrina pagensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Macaca nigra</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Macaca nigrescens</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Macaca ochreata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Macaca sylvanus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Algieria, Maroko	b
<i>Papio anubis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Libia	b
<i>Papio papio</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea Bissau	b
<i>Procolobus badius</i> (synonim <i>Colobus badius</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Procolobus verus</i> (synonim <i>Colobus verus</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Sierra Leone, Togo	b
<i>Trachypithecus phayrei</i> (synonim <i>Presbytis phayrei</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Sierra Leone, Togo	b
<i>Trachypithecus vetulus</i> (synonim <i>Presbytis senex</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Sri Lanka	b
Galagonidae				
<i>Euoticus pallidus</i> (synonim <i>Galago elegantulus pallidus</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nigeria	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Galago demidoff</i> (synonim <i>Galago demidovii</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Burkina Faso, Republika Środkowoafrykańska	b
<i>Galago granti</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Malawi	b
<i>Galago matschiei</i> (synonim <i>G. inustus</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Rwanda	b
Lorisidae				
<i>Arctocebus aureus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Republika Środkowoafrykańska, Gabon	b
<i>Arctocebus calabarensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nigeria	b
<i>Nycticebus pygmaeus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kambodża, Laos	b
<i>Perodicticus potto</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Togo	b
Pitheciidae				
<i>Chiropotes chiropotes</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia, Gujana	b
<i>Chiropotes israelita</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Chiropotes satanas</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Chiropotes utahickae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Pithecia pithecia</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gujana	b
RODENTIA				
Sciuridae				
<i>Ratufa affinis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Singapur	b
<i>Ratufa bicolor</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
XENARTHRA				
Myrmecophagidae				
<i>Myrmecophaga tridactyla</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Belize, Urugwaj	b
AVES				
ANSERIFORMES				
Anatidae				
<i>Anas bernieri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Oxyura jamaicensis</i>	Wszystkie	Żywe	Wszystkie	d
APODIFORMES				
Trochilidae				
<i>Chalcostigma olivaceum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Heliodoxa rubinoides</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
CICONIIFORMES				
Balaenicipitidae				
<i>Balaeniceps rex</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania, Zambia	b
COLUMBIFORMES				
Columbidae				
<i>Goura cristata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Goura scheepmakeri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Goura victoria</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
CORACIIFORMES				
Bucerotidae				
<i>Buceros rhinoceros</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tajlandia	b
CUCULIFORMES				
Musophagidae				
<i>Tauraco corythaix</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik	b
<i>Tauraco fischeri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Tauraco macrorhynchus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Tauraco porphyreolopha</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Uganda	b
FALCONIFORMES				
Accipitridae				
<i>Accipiter brachyurus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Accipiter erythropus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Accipiter gundlachi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kuba	b
<i>Accipiter imitator</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Papua-Nowa Gwinea, Wyspy Salomona	b
<i>Accipiter melanoleucus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Accipiter ovampensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Aquila rapax</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Aviceda cuculoides</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Buteo albonotatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Buteo galapagoensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ekwador	b
<i>Buteo platypterus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Buteo ridgwayi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Republika Dominikańska, Haiti	b
<i>Erythrotriorchis radiatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Australia	b
<i>Gyps africanus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Gyps bengalensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Gyps coprotheres</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik, Namibia, Suazi	b
<i>Gyps indicus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Gyps rueppellii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Gyps tenuirostris</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Harpyopsis novaeguineae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja, Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Hieraetus ayresii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Gwinea, Togo	b
<i>Hieraetus spilogaster</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea, Togo	b
<i>Leucopternis lacernulatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Lophaetus occipitalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Lophoictinia isura</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Australia	b
<i>Macheiramphus alcinus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Polemaetus bellicosus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Gwinea, Togo	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Spizaetus africanus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Spizaetus bartelsi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Stephanoaetus coronatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Gwinea, Togo	b
<i>Terathopius ecaudatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Torgos tracheliotus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Sudan	b
<i>Trigonoceps occipitalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Gwinea	b
<i>Urotriorchis macrourus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
Falconidae				
<i>Falco chicquera</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea, Togo	b
<i>Falco deiroleucus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea, Togo	b
<i>Falco fasciinucha</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Botswana, Etiopia, Kenia, Malawi, Mozambik, RPA, Sudan, Tanzania, Zambia, Zimbabwe	b
<i>Falco hypoleucos</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Australia, Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Micrastur plumbeus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia, Ekwador	b
Sagittariidae				
<i>Sagittarius serpentarius</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Gwinea, Togo	b
GALLEIFORMES				
Phasianidae				
<i>Polyplectron schleiermacheri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja, Malezja	b
GRUIFORMES				
Gruidae				
<i>Anthropoides virgo</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Sudan	b
<i>Balearica pavonina</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea, Mali	b
<i>Balearica regulorum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Angola, Botswana, Burundi, Demokratyczna Republika Konga, Kenia, Lesoto, Malawi, Mozambik, Namibia, Rwanda, RPA, Suazi, Uganda, Zambia, Zimbabwe	b
<i>Grus carunculatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	RPA, Tanzania	b
PASSERIFORMES				
Pittidae				
<i>Pitta nympha</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie (oprócz Wietnamu)	b
Pycnonotidae				
<i>Pycnonotus zeylanicus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Malezja	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
PSITTACIFORMES				
Cacatuidae				
<i>Cacatua sanguinea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
Loriidae				
<i>Chamosyna aureicincta</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi	b
<i>Chamosyna diadema</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Lorius domicella</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Trichoglossus johnstoniae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Filipiny	b
Psittacidae				
<i>Agapornis fischer</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Mozambik	b
<i>Agapornis liliana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Agapornis nigrigenis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Agapornis pullarius</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Angola, Demokratyczna Republika Konga, Wybrzeże Kości Słoniowej, Gwinea, Kenia, Mali, Togo	b
<i>Alisterus chloropterus chloropterus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Amazona agilis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Jamajka	b
<i>Amazona autumnalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ekwador	b
<i>Amazona collaria</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Jamajka	b
<i>Amazona mercenaria</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wenezuela	b
<i>Amazona xanithops</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Boliwia, Paragwaj	b
<i>Ara chloropterus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Argentyna, Panama	b
<i>Ara severus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gujana	b
<i>Aratinga acuticaudata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Urugwaj	b
<i>Aratinga aurea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Argentyna	b
<i>Aratinga auricapillus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Aratinga erythrogenys</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Aratinga euops</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kuba	b
<i>Bolborhynchus ferrugineifrons</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia	b
<i>Coracopsis vasa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Cyanoliseus patagonus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chile, Urugwaj	b
<i>Deroptryx accipitrinus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru, Surinam	b
<i>Eclectus roratus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Forpus xanithops</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Hapalopsittaca amazonina</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Hapalopsittaca fuertesi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Hapalopsittaca pyrrhops</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Leptosittaca branickii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Nannopsittaca panychlora</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Pionus chalcopterus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Poicephalus cryptoxanthus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Poicephalus gulielmi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Wybrzeże Kości Słoniowej, Kongo, Gwinea	b
<i>Poicephalus meyeri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Poicephalus robustus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Botswana, Demokratyczna Republika Kongo, Wybrzeże Kości Słoniowej, Gambia, Gwinea, Mali, Namibia, Nigeria, Senegal, RPA, Suazi, Togo, Uganda	b
<i>Poicephalus rufiventris</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Polytelis alexandrae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Australia	b
<i>Prioniturus luconensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Filipiny	b
<i>Psittacula alexandri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Psittacula finschii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Bangladesz, Kambodża	b
<i>Psittacula roseata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Psittacus erithacus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin, Burundi, Liberia, Mali, Nigeria, Togo	b
<i>Psittacus erithacus timneh</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea, Gwinea Bissau	b
<i>Psittichas fulgidus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Pyrrhura albipectus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ekwador	b
<i>Pyrrhura caeruleiceps</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia	b
<i>Pyrrhura calliptera</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia	b
<i>Pyrrhura leucotis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Pyrrhura orcesi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ekwador	b
<i>Pyrrhura pfrimeri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Pyrrhura subandina</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia	b
<i>Pyrrhura viridicata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia	b
<i>Tanygnathus gramineus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Touit melanonotus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Touit surdus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Triclaria malachitacea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Argentyna, Brazylia	b
STRIGIFORMES				
Strigidae				
<i>Asio capensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Bubo blakistoni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny, Japonia, Rosja	b
<i>Bubo lacteus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Bubo philippensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Filipiny	b
<i>Bubo poensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Bubo vosseleri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Glaucidium capense</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga, Rwanda	b
<i>Glaucidium perlatum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun, Gwinea	b
<i>Ketupa ketupu</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Singapur	b
<i>Nesasio solomonensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Papua-Nowa Gwinea, Wyspy Salomona	b
<i>Ninox affinis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indie	b
<i>Ninox rudolfi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Otus angelinae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Otus capnodes</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Komory	b
<i>Otus fuliginosus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Filipiny	b
<i>Otus insularis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Seszele	b
<i>Otus leucotis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Otus longicornis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Filipiny	b
<i>Otus mindorensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Filipiny	b
<i>Otus mirus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Filipiny	b
<i>Otus pauliani</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Komory	b
<i>Otus roboratus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Pseudoscops clamator</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Pulsatrix melanota</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Scotopelia bouvieri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun	b
<i>Scotopelia peli</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
<i>Scotopelia ussheri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Gwinea, Liberia, Sierra Leone	b
<i>Strix uralensis davidi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Strix woodfordii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea	b
Tytonidae				
<i>Phodilus prigoginei</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga	b
<i>Tyto aurantia</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Tyto inexpectata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Tyto manusi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Tyto nigrobrunnea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Tyto sororcula</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
REPTILIA				
CROCODYLIA				
Alligatoridae				
<i>Caiman crocodilus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Salwador, Gwatemala, Meksyk	b
<i>Palaeosuchus trigonatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gujana	b
Crocodylidae				
<i>Crocodylus niloticus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
SAURIA				
Agamidae				
<i>Uromastix aegyptia</i>	Źródło „F” (!)	Wszystkie	Egipt	b
<i>Uromastix dispar</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Algieria, Mali, Sudan	b
<i>Uromastix geyri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mali, Niger	b
Chamaeleonidae				
<i>Brookesia decaryi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma boettgeri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma brevicornis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma capuroni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma cucullata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma fallax</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma furcifer</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma gallus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma gastrotaenia</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma globifer</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma guibei</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma hilleni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma linota</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma malthe</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma nasuta</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma oshaughnessyi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma parsonii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma peyeri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Calumma tsaratananensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Chamaeleo deremensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Chamaeleo eisentrauti</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun	b
<i>Chamaeleo ellioti</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Burundi	b
<i>Chamaeleo feae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwinea Równikowa	b
<i>Chamaeleo fuellborni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Chamaeleo gracilis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Benin	b
	Działalności ranczerskie	Długość ciała od końca pyska do odbytu powyżej 8 cm	Togo	b
<i>Chamaeleo montium</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun	b
<i>Chamaeleo pfefferi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun	b
<i>Chamaeleo senegalensis</i>	Działalności ranczerskie	Długość ciała od końca pyska do odbytu powyżej 6 cm	Togo	b
<i>Chamaeleo werneri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
<i>Chamaeleo wiedersheimi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun	b
<i>Furcifer angeli</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer antimena</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer balteatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Furcifer belalandaensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer bifidus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer campani</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer labordi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer minor</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer monoceras</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer petteri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer rhinocerotus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer tuzetae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Furcifer willsii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
Cordylidae				
<i>Cordylus mossambicus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik	b
<i>Cordylus tropidosternum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik	b
<i>Cordylus vittifer</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik	b
Gekkonidae				
<i>Phelsuma abboti</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma antanosy</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma barbouri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma breviceps</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma comorensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Komory	b
<i>Phelsuma dubia</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Komory, Madagaskar	b
<i>Phelsuma flavigularis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma guttata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma klemmeri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma laticauda</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Komory	b
<i>Phelsuma modesta</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma mutabilis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma pronki</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma pusilla</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma seippi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma serraticauda</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma standingi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Phelsuma v-nigra</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Komory	b
<i>Uroplatus ebenaui</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Uroplatus fimbriatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Uroplatus guentheri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Uroplatus henkeli</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Uroplatus lineatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Uroplatus malama</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Uroplatus phantasticus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Uroplatus pietschmanni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Uroplatus sikorae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
Helodermatidae				
<i>Heloderma horridum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gwatemala, Meksyk	b
<i>Heloderma suspectum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Meksyk, USA	b
Iguanidae				
<i>Conolophus pallidus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ekwador	b
<i>Conolophus subcristatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Ekwador	b
<i>Iguana iguana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Salwador	b
Scincidae				
<i>Corucia zebrata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wyspy Salomona	b
Varanidae				
<i>Varanus bogerti</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Varanus dumerilii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Varanus exanthematicus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin, Togo	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Benin	b
	Działalności ranczerskie	Powyżej 35 cm długości	Togo	b
<i>Varanus jobiensis</i> (synonim <i>V. karlschmidti</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Varanus niloticus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin, Burundi, Mozambik, Togo	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Benin, Togo	b
<i>Varanus omatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Togo	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Togo	b
<i>Varanus prasinus beccarii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Varanus salvadorii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Varanus salvator</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny, India, Singapur	b
<i>Varanus telenesetes</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Papua-Nowa Gwinea	b
<i>Varanus teriae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Australia	b
<i>Varanus yemenensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
SERPENTES				
Boidae				
<i>Boa constrictor</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Salwador, Honduras	b
<i>Calabaria reinhardtii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Togo	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Benin, Togo	b
<i>Eunectes deschauenseei</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Brazylia	b
<i>Eunectes murinus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Paragwaj	b
<i>Gongylophis colubrinus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tanzania	b
Elapidae				
<i>Naja atra</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Laos	b
<i>Naja kaouthia</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Laos	b
<i>Naja siamensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Laos	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
Pythonidae				
<i>Liasis fuscus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Morelia boeleni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Python molurus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Python regius</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin, Gwinea	b
<i>Python reticulatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indie, Malezja (półwysep), Singapur	b
<i>Python sebae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mauretania, Mozambik	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Mozambik	b
TESTUDINES				
Emydidae				
<i>Chrysemys picta</i>	Wszystkie	Żywe	Wszystkie	d
<i>Trachemys scripta elegans</i>	Wszystkie	Żywe	Wszystkie	d
Geoemydidae				
<i>Callagur borneoensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Cuora amboinensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja, Malezja	b
<i>Cuora galbinifrons</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Heosemys spinosa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Leucocephalon yuwonoi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Malayemys subtrijuga</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Notochelys platynota</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Siebenrockiella crassicolis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
Podocnemididae				
<i>Erymnochelys madagascariensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Peltocephalus dumerilianus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Gujana	b
<i>Podocnemis erythrocephala</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia, Wenezuela	b
<i>Podocnemis expansa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kolumbia, Ekwador, Gujana, Peru, Trynidad i Tobago, Wenezuela	b
<i>Podocnemis lewyana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Podocnemis sextuberculata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Podocnemis unifilis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Surinam	b
Testudinidae				
<i>Aldabrachelys gigantea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Seszele	b
<i>Chelonoidis denticulata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Boliwia, Ekwador	b
<i>Geochelone elegans</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Pakistan	b
<i>Geochelone platynota</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Birma	b
<i>Geochelone sulcata</i>	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Togo, Benin	b
<i>Gopherus agassizii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Gopherus berlandieri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Gopherus polyphemus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	USA	b
<i>Indotestudo elongata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Bangladesz, Chiny, Indie	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Indotestudo forstenii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Indotestudo travancorica</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wszystkie	b
<i>Kinixys belliana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Benin	b
<i>Kinixys homeana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Benin, Togo	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Benin	b
<i>Kinixys spekii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik	b
<i>Manouria emys</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Bangladesz, Indie, Indonezja, Birma, Tajlandia	b
<i>Manouria impressa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wietnam	b
<i>Stigmochelys pardalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Demokratyczna Republika Konga, Mozambik, Uganda, Tanzania	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Mozambik, Zambia	b
	Źródło „F” (1)	Wszystkie	Zambia	b
<i>Testudo horsfieldii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny, Kazachstan, Pakistan	b
Trionychidae				
<i>Amyda cartilaginea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Chitra chitra</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Malezja	b
<i>Pelochelys cantorii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
AMPHIBIA				
ANURA				
Dendrobatidae				
<i>Cryptophyllobates azureiventris</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Dendrobates auratus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nikaragua	b
<i>Dendrobates pumilio</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nikaragua	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Nikaragua	b
<i>Dendrobates tinctorius</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Surinam	b
<i>Dendrobates variabilis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
<i>Dendrobates ventrimaculatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Peru	b
Mantellidae				
<i>Mantella aurantiaca</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella baroni</i> (synonim <i>Phrynomantis maculatus</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella aff. baroni</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella bernhardi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella cowani</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella crocea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella expectata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella haraldmeieri</i> (synonim <i>M. madagascariensis haraldmeieri</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella laevigata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Mantella madagascariensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella manery</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella milotympanum</i> (synonim <i>M. aurantiaca milotympanum</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella nigricans</i> (synonim <i>M. cowani nigricans</i>)	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella pulchra</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Mantella viridis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
Microhylidae				
<i>Scaphiophryne gottlebei</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
Ranidae				
<i>Conraua goliath</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Kamerun	b
<i>Rana catesbeiana</i>	Wszystkie	Żywe	Wszystkie	d
ACTINOPTERYGII				
PERCIFORMES				
Labridae				
<i>Cheilinus undulatus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
SYNGNATHIFORMES				
Syngnathidae				
<i>Hippocampus barbouri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Hippocampus comes</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Hippocampus histrix</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Hippocampus kelloggi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Hippocampus kuda</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja, Wietnam	b
<i>Hippocampus spinosissimus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
ARTHROPODA				
ARACHNIDA				
ARANEAE				
Theraphosidae				
<i>Brachypelma albopilosum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nikaragua	b
SCORPIONES				
Scorpionidae				
<i>Pandinus imperator</i>	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Benin	b
INSECTA				
LEPIDOPTERA				
Papilionidae				
<i>Ornithoptera croesus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
<i>Ornithoptera tithonus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Ornithoptera urvillianus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wyspy Salomona	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Wyspy Salomona	b
<i>Ornithoptera victoriae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wyspy Salomona	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Wyspy Salomona	b
<i>Troides andromache</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
	Działalności ranczerskie	Wszystkie	Indonezja	b
MOLLUSCA				
BIVALVIA				
MESOGASTROPODA				
Strombidae				
<i>Strombus gigas</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Grenada, Haiti	b
VENEROIDA				
Tridacnidae				
<i>Hippopus hippopus</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Nowa Kaledonia, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b
<i>Tridacna crocea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b
<i>Tridacna derasa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi, Nowa Kaledonia, Filipiny, Palau, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b
<i>Tridacna gigas</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi, Indonezja, Wyspy Marshalla, Mikronezja, Palau, Papua-Nowa Gwinea, Wyspy Salomona, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b
<i>Tridacna maxima</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mikronezja, Fidzi, Wyspy Marshalla, Mozambik, Nowa Kaledonia, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b
<i>Tridacna rosewateri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Mozambik	b
<i>Tridacna squamosa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi, Mozambik, Nowa Kaledonia, Tonga, Vanuatu, Wietnam	b
<i>Tridacna tevoroa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
CNIDARIA				
HELIOPORACEA				
Helioporidae				
<i>Heliopora coerulea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wyspy Salomona	b
SCLERACTINIA				
Acroporidae				
<i>Montipora calculata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
Agariciidae				
<i>Agaricia agaricites</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Haiti	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
Caryophylliidae				
<i>Catalaphyllia jardinei</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Catalaphyllia jardinei</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wyspy Salomona	b
<i>Euphyllia cristata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Euphyllia divisa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Euphyllia fimbriata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Plerogyra</i> spp.	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Plerogyra simplex</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi	b
<i>Plerogyra sinuosa</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
Faviidae				
<i>Favites halicora</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
<i>Platygyra sinensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
Merulinidae				
<i>Hydnophora microconos</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Hydnophora rigida</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi	b
Mussidae				
<i>Acanthastrea</i> spp.	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
<i>Blastomussa</i> spp.	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Blastomussa wellsi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi	b
<i>Cynarina lacrymalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
<i>Scolymia vitiensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Tonga	b
<i>Scolymia vitiensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
Pocilloporidae				
<i>Seriatopora stellata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Indonezja	b
Trachyphilliidae				
<i>Trachyphyllia geoffroyi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Fidzi	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Trachyphyllia geoffroyi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie z wyjątkiem okazów hodowanych w morzu przytwierdzonych do sztucznego podłoża	Indonezja	b
FLORA				
Amaryllidaceae				
<i>Galanthus nivalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Bośnia i Hercegowina, Szwajcaria, Ukraina	b
Apocynaceae				
<i>Pachypodium inopinatum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Pachypodium rosulatum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Pachypodium rutenbergianum</i> ssp. <i>sofiense</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
Cycadaceae				
<i>Cycadaceae</i> spp.	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar, Mozambik, Wietnam	b
Euphorbiaceae				
<i>Euphorbia ankarensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia banae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia berorohae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia bongolavensis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia bulbispina</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia duranii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia fiananantsoae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia guillauminiana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia iharanae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia kondoi</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia labatii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia lophogona</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia millotii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia neohumbertii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia pachypodoides</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia razafindratsirae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia suzannae-manieri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
<i>Euphorbia waringiae</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar	b
Orchidaceae				
<i>Anacamptis pyramidalis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Szwajcaria, Turcja	b
<i>Barlia robertiana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Cephalanthera rubra</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Norwegia	b
<i>Cypripedium japonicum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny, Korea Północna, Japonia, Korea Południowa	b
<i>Cypripedium macranthos</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Korea Południowa, Rosja	b
<i>Cypripedium margaritaceum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Cypripedium micranthum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Chiny	b
<i>Dactylorhiza latifolia</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Norwegia	b
<i>Dactylorhiza romana</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Dactylorhiza russowii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Norwegia	b
<i>Dactylorhiza traunsteineri</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Liechtenstein	b
<i>Dendrobium bellatulum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wietnam	b
<i>Dendrobium wardianum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wietnam	b
<i>Himantoglossum hircinum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Szwajcaria	b
<i>Nigritella nigra</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Norwegia	b
<i>Ophrys holoserica</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Ophrys insectifera</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Liechtenstein, Norwegia	b
<i>Ophrys pallida</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Algieria	b
<i>Ophrys sphegodes</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Szwajcaria	b
<i>Ophrys tenthredinifera</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Ophrys umbilicata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Orchis coriophora</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Rosja, Szwajcaria	b
<i>Orchis italica</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Orchis laxiflora</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Szwajcaria	b
<i>Orchis mascula</i>	Środowisko naturalne/ działalności ranczer- skie	Wszystkie	Albania	b
<i>Orchis morio</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Orchis pallens</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Rosja	b
<i>Orchis provincialis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Szwajcaria	b
<i>Orchis punctulata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Orchis purpurea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Szwajcaria, Turcja	b
<i>Orchis simia</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Bośnia i Hercegowina, Chorwacja, Bułgaria, Jugosłowiańska Republika Macedonii, Szwajcaria, Turcja	b
<i>Orchis tridentata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Orchis ustulata</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Rosja	b
<i>Phalaenopsis parishii</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Wietnam	b
<i>Serapias cordigera</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Serapias parviflora</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Serapias vomeracea</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Szwajcaria, Turcja	b
<i>Spiranthes spiralis</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Liechtenstein, Szwajcaria	b
Primulaceae				
<i>Cyclamen intaminatum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Cyclamen mirabile</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
<i>Cyclamen pseudibericum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b

Gatunek	Źródło(-a), których zawieszenie dotyczy	Okaz(-y), których zawieszenie dotyczy	Kraje pochodzenia	Podstawa w art. 4 ust. 6 lit.:
<i>Cyclamen trochopteranthum</i>	Środowisko naturalne	Wszystkie	Turcja	b
Stangeriaceae				
<i>Stangeriaceae</i> spp.	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar, Mozambik, Wietnam	b
Zamiaceae				
<i>Zamiaceae</i> spp.	Środowisko naturalne	Wszystkie	Madagaskar, Mozambik, Wietnam	b

(¹) Zwierzęta urodzone w niewoli, w przypadku których nie zostały spełnione kryteria rozdziału XIII rozporządzenia (WE) nr 865/2006, jak również ich części i pochodne.

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/73/WE

z dnia 15 lipca 2008 r.

upraszczająca procedury dotyczące podawania i publikowania informacji z dziedziny weterynarii i zootechniki oraz zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 77/504/EWG, 88/407/EWG, 88/661/EWG, 89/361/EWG, 89/556/EWG, 90/426/EWG, 90/427/EWG, 90/428/EWG, 90/429/EWG, 90/539/EWG, 91/68/EWG, 91/496/EWG, 92/35/EWG, 92/65/EWG, 92/66/EWG, 92/119/EWG, 94/28/WE, 2000/75/WE, decyzję 2000/258/WE oraz dyrektywy 2001/89/WE, 2002/60/WE i 2005/94/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Prawodawstwo wspólnotowe w dziedzinie weterynarii stanowi, że miejsca gromadzenia bydła, świń, kóz i owiec, punkty etapowe dla koni, podmioty handlujące tymi zwierzętami, zakłady drobiarskie, stacje pobierania lub przechowywania nasienia i zespoły pozyskiwania lub produkcji zarodków oraz niektóre jednostki, instytuty i ośrodki („zakłady związane ze zdrowiem zwierząt”) muszą spełniać określone warunki i muszą być oficjalnie zatwierdzone przez państwa członkowskie, aby można było je wykorzystywać w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i ich produktami, a w szczególności zwierzęcym materiałem biologicznym, takim jak nasienie, komórki jajowe i zarodki.
- (2) Prawodawstwo wspólnotowe przewiduje różne procedury rejestracji wspomnianych zakładów związanych ze zdrowiem zwierząt oraz sporządzania, aktualizacji, przekazywania i publikacji ich wykazów. Jednakże różnice w procedurach komplikują sporządzanie i aktualizację wykazów oraz bardzo utrudniają ich wykorzystanie w praktyce przez właściwe służby kontrolne i zainteresowane podmioty.
- (3) Dlatego też należy zharmonizować te procedury i ustanowić bardziej usystematyzowane, spójne i jednolite przepisy dotyczące pięciu kluczowych elementów procedury, mianowicie: rejestracji, sporządzania, aktualizacji, przekazywania i publikacji wykazów.
- (4) Dodatkowo, z uwagi na to, że to państwa członkowskie mają kontrolować warunki, które muszą być spełnione

przez różne zakłady związane ze zdrowiem zwierząt, aby mogły zostać umieszczone na wykazie, odpowiedzialność za sporządzanie wykazów powinna spoczywać na państwach członkowskich, a nie na Komisji.

- (5) Państwa członkowskie powinny zatem sporządzać i aktualizować wykazy przedmiotowych zakładów związanych ze zdrowiem zwierząt i udostępniać je innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej. W celu zharmonizowania wzorów formularzy tych wykazów oraz sposobu uzyskiwania w łatwy sposób dostępu do uaktualnionych wspólnotowych wykazów należy ustanowić wspólne kryteria w ramach procedury komitetu.
- (6) Dla zapewnienia przejrzystości i spójności prawodawstwa wspólnotowego ta nowa procedura powinna również mieć zastosowanie w dziedzinie zootechniki, w szczególności w odniesieniu do stowarzyszeń hodowców zatwierdzonych do zakładania lub prowadzenia ksiąg hodowlanych w państwach członkowskich oraz odnośnie do informacji dotyczących zawodów konnych, jakich mają dostarczać państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającą warunki udziału w takich zawodach⁽¹⁾.
- (7) Podobnie jak w przypadku zasad stosowanych w handlu wewnątrzspółnotowym, przywóz nasienia, komórek jajowych i zarodków podlega przepisom stanowiącym, że znajdujące się w krajach trzecich zakłady związane ze zdrowiem zwierząt, z których pochodzą zwierzęta, muszą spełnić określone warunki w celu zminimalizowania zagrożenia dla zdrowia zwierząt. W związku z tym przywóz do Wspólnoty takiego materiału biologicznego powinien być dozwolony wyłącznie ze stacji pobierania lub przechowywania nasienia i zespołów pozyskiwania lub produkcji zarodków oficjalnie zatwierdzonych do wywozu do Wspólnoty przez właściwe organy przedmiotowego kraju trzeciego, zgodnie z wymaganiami wspólnotowymi i poddanych w razie potrzeby wspólnotowym kontrolom weterynaryjnym.

(¹) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 60.

- (8) W zależności od rodzaju materiału biologicznego oraz gatunku zwierząt różne są obowiązujące procedury sporządzania wykazów zakładów związanych ze zdrowiem zwierząt i aktualizacji odpowiednich wykazów, począwszy od decyzji przyjmowanych w ramach procedury komitetu zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾, a skończywszy na zwykłych konsultacjach z państwami członkowskimi.
- (9) Jednoczesne występowanie różnych procedur może prowadzić do dezorientacji i niepewności wśród urzędników administracyjnych w krajach trzecich, w sektorze rolnym i wśród podmiotów zajmujących się handlem. Ponieważ to kraje trzecie mają kontrolować warunki, jakie muszą być spełnione przez różne zakłady związane ze zdrowiem zwierząt, aby zostały ujęte w wykazie jako zatwierdzone do wywozu do Wspólnoty zgodnie z wymogami wspólnotowymi, obowiązujące ramy prawne, którym podlega zatwierdzanie tych zakładów, należy zharmonizować i uprościć, aby odpowiedzialność za sporządzanie i aktualizowanie wykazów spoczywała na krajach trzecich, a nie na Komisji. Należy przy tym dołożyć wszelkich starań, aby udzielane przez kraje trzecie gwarancje dotyczące zdrowia zwierząt pozostały na niezmiennym poziomie. Środki upraszczające pozostają bez uszczerbku dla prawa Komisji do podjęcia, w razie potrzeby, środków ochronnych.
- (10) Różne obowiązujące procedury należy zatem zastąpić procedurą, zgodnie z którą przywóz do Wspólnoty powinien być dozwolony wyłącznie z krajów trzecich, w których właściwe organy sporządzają, aktualizują i przekazują wykazy Komisji. Komisja powinna poinformować państwa członkowskie o otrzymanych wykazach i udostępnić je opinii publicznej w celach informacyjnych. W przypadku obaw dotyczących wykazów przekazywanych przez kraje trzecie, należy wprowadzić środki ochronne zgodnie z dyrektywą Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽²⁾.
- (11) Dla zapewnienia przejrzystości i spójności prawodawstwa wspólnotowego procedura ta powinna obowiązywać również władze zatwierdzone w krajach trzecich do prowadzenia ksiąg hodowlanych, ksiąg hodowlanych owiec lub kóz lub ksiąg stadnych zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie zootechniki.
- (12) Dyrektywa Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiająca zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich ⁽³⁾ stanowi, że w przypadku gdy zwierzęta przywożone z krajów trzecich są umieszczane w ośrodku kwarantanny znajdującym się na terenie Wspólnoty, ośrodek ten musi być zatwierdzony, a wykaz takich ośrodków opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Dla zapewnienia przejrzystości i spójności prawodawstwa wspólnotowego uproszczona procedura powinna mieć również zastosowanie do dokonywania aktualizacji wykazu ośrodków kwarantanny znajdujących się na terenie państw członkowskich.
- (13) W dziedzinie weterynarii Komisja jest odpowiedzialna za sporządzanie i aktualizację wykazów zatwierdzonych krajowych laboratoriów referencyjnych i innych zatwierdzonych laboratoriów na podstawie informacji dostarczanych przez państwa członkowskie.
- (14) Zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym zmiany w tych wykazach wprowadza się na wniosek państwa członkowskiego na mocy decyzji podjętej w ramach procedury komitetu zgodnie z decyzją 1999/468/WE lub zmian tych dokonuje Rada na wniosek Komisji.
- (15) Jednakże zmiany w tych wykazach są często natury czysto formalnej, jak na przykład zmiany danych kontaktowych krajowych laboratoriów referencyjnych lub innych przedmiotowych zatwierdzonych laboratoriów.
- (16) Aktualnie przeprowadza się jedynie okresowe uaktualnienia wykazów tych laboratoriów, aby ograniczyć liczbę decyzji, które musi podejmować Komisja. Praktyka ta nie gwarantuje jednak szybkiej aktualizacji wykazów. Mogłoby to zagrozić statusowi prawnemu krajowych laboratoriów referencyjnych i innych zatwierdzonych laboratoriów.
- (17) Ponieważ państwa członkowskie wyznaczają krajowe laboratoria referencyjne i dostarczają wszelkich niezbędnych danych i dokonują aktualizacji, to właśnie one, a nie Komisja powinny być odpowiedzialne za sporządzanie wykazów tych laboratoriów. Odpowiedzialność za sporządzanie wykazów innych zatwierdzonych laboratoriów również powinna spoczywać na państwach członkowskich.
- (18) Państwa członkowskie powinny zatem sporządzać i aktualizować wykazy przedmiotowych krajowych laboratoriów referencyjnych i innych zatwierdzonych laboratoriów oraz udostępniać je pozostałym państwom członkowskim i opinii publicznej. W celu zharmonizowania wzorów tych wykazów oraz sposobu uzyskiwania w łatwy sposób dostępu do uaktualnionych wspólnotowych wykazów należy ustanowić wspólne kryteria w ramach procedury komitetu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

- (19) Jednakże w przypadku gdy wykazy dotyczą zatwierdzonych laboratoriów znajdujących się w krajach trzecich, Komisja powinna w dalszym ciągu odpowiadać za sporządzanie i publikowanie wykazów takich laboratoriów.
- (20) Aby uniknąć zakłóceń w składaniu przez państwa członkowskie wniosków o zatwierdzenie laboratoriów zgodnie z decyzją Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającą specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliźnie⁽¹⁾, w niniejszej dyrektywie należy przewidzieć środki prewencyjne.
- (21) Artykuł 6 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽²⁾ stanowi, że bydło hodowlane i użytkowe przeznaczone na handel wewnątrzspółnotowy musi pochodzić ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, a w przypadku zwierząt mających więcej niż sześć tygodni wynik śródskórnej próby tuberkulinowej – wykonanej w terminie 30 dni przed opuszczeniem stada pochodzenia – musi być ujemny. W związku z tradycyjnymi praktykami hodowli i handlu niektóre państwa członkowskie napotykały trudności w dostosowaniu się do wymogu przeprowadzenia próby poprzedzającej opuszczenie stada. Jest więc konieczne, by zagwarantować możliwość przeprowadzenia śródskórnej próby tuberkulinowej w miejscu innym niż gospodarstwo pochodzenia; miejsce takie powinno zostać określone w ramach procedury komitetu.
- (22) Ponadto niektóre załączniki do dyrektywy 64/432/EWG, o ściśle technicznym charakterze, jak te odnoszące się do badań zdrowia zwierząt, wykazu chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania lub świadectw zdrowia zwierząt, powinny zostać zmienione w ramach procedury komitetu, aby możliwe było szybkie uwzględnienie nowych osiągnięć naukowych. Jednakże możliwość zmiany załączników ustanawiających szczegółowe warunki dotyczące statusu obszaru wolnego od choroby, które mogą mieć wpływ na handel wewnątrzspółnotowy, powinna być zastrzeżona dla Rady.
- (23) Od początku lat dziewięćdziesiątych dokonał się postęp technologiczny i naukowy w dziedzinie pobierania i produkcji materiału biologicznego. Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG⁽³⁾ nie była przedmiotem aktualizacji, która uwzględniłaby wyżej wspomniane zmiany i nowe normy Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt. Jest zatem właściwe, aby wyżej wymieniona dyrektywa została zmieniona i aby objęła swym zakresem przepisy dotyczące handlu i przywozu materiału biologicznego uzyskanego ze zwierząt innych niż gatunki owiec, kóz, koni i świń. Poza tym, do czasu ustanowienia szczegółowych zharmonizowanych przepisów obowiązujących w tej dziedzinie, należy zezwolić państwom członkowskim na stosowanie przepisów krajowych. Podobnie, do czasu ustanowienia szczegółowych zharmonizowanych przepisów dotyczących przywozu zwierząt objętych tą dyrektywą należy zezwolić państwom członkowskim na stosowanie przepisów krajowych.
- (24) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽⁴⁾ Rada powinna zachęcać państwa członkowskie do sporządzania – na potrzeby własne i w interesie Wspólnoty – własnych tabel, które będą w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlać korelacje między niniejszą dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do publicznej wiadomości.
- (25) Dyrektywy Rady 64/432/EWG, 77/504/EWG⁽⁵⁾, 88/407/EWG⁽⁶⁾, 88/661/EWG⁽⁷⁾, 89/361/EWG⁽⁸⁾, 89/556/EWG⁽⁹⁾, 90/426/EWG⁽¹⁰⁾, 90/427/EWG⁽¹¹⁾, 90/428/EWG, 90/429/EWG⁽¹²⁾, 90/539/EWG⁽¹³⁾, 91/68/EWG⁽¹⁴⁾, 91/496/EWG, 92/35/EWG⁽¹⁵⁾, 92/65/EWG, 92/66/EWG⁽¹⁶⁾, 92/119/EWG⁽¹⁷⁾, oraz 94/28/WE⁽¹⁸⁾, 2000/75/WE⁽¹⁹⁾, decyzja 2000/258/WE, dyrektywy Rady 2001/89/WE⁽²⁰⁾, 2002/60/WE⁽²¹⁾ i 2005/94/WE⁽²²⁾ powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,
- (⁴) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.
(⁵) Dz.U. L 206 z 12.8.1977, s. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36).
(⁶) Dz.U. L 194 z 22.7.1988, s. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2008/120/WE (Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 63).
(⁷) Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1).
(⁸) Dz.U. L 153 z 6.6.1989, s. 30.
(⁹) Dz.U. L 302 z 19.10.1989, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2006/60/WE (Dz.U. L 31 z 3.2.2006, s. 24).
(¹⁰) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.
(¹¹) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 55.
(¹²) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003.
(¹³) Dz.U. L 303 z 31.10.1990, s. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).
(¹⁴) Dz.U. L 46 z 19.2.1991, s. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.
(¹⁵) Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2007/729/WE.
(¹⁶) Dz.U. L 260 z 5.9.1992, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.
(¹⁷) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, s. 69. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/10/WE (Dz.U. L 63 z 1.3.2007, s. 24).
(¹⁸) Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66.
(¹⁹) Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 74. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2007/729/WE.
(²⁰) Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2007/729/WE.
(²¹) Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją 2007/729/WE.
(²²) Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.
- (¹) Dz.U. L 79 z 30.3.2000, s. 40. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2003/60/WE (Dz.U. L 23 z 28.1.2003, s. 30).
(²) Dz.U. L 121 z 29.7.1964, s. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).
(³) Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/265/WE (Dz.U. L 114 z 1.5.2007, s. 17).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany do dyrektywy 64/432/EWG

W dyrektywie 64/432/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 6 ust. 2 lit. a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„musi pochodzić ze stada oficjalnie uznanego za wolne od gruźlicy, a w przypadku zwierząt mających więcej niż sześć tygodni wynik śródskórnej próby tuberkulinowej – wykonanej zgodnie z przepisami pkt 2.2 załącznika B albo w terminie 30 dni przed opuszczeniem stada pochodzenia albo w miejscu i w warunkach ustalanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 – musi być ujemny.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Państwa członkowskie wyznaczają instytuty państwowe, krajowe laboratoria referencyjne lub publiczne instytuty odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych określonych w załącznikach A–D. Państwa członkowskie prowadzą aktualne wykazy jednostek określonych powyżej i udostępniają je innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Zadania i zakres odpowiedzialności tych instytutów państwowych, krajowych laboratoriów referencyjnych i publicznych instytutów określone są w załącznikach B i C oraz w rozdziale II załącznika D.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.”;

3) artykuł 11 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ nadaje numer zatwierdzenia każdemu zatwierdzonemu miejscu gromadzenia zwierząt. Zakres zatwierdzenia dla miejsc gromadzenia może być ograniczony do określonych gatunków lub do zwierząt hodowlanych i użytkowych lub do zwierząt rzeźnych.

Właściwy organ sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych miejsc gromadzenia zwierząt oraz numerów zatwierdzenia tych miejsc i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;

4) w art. 13 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz zatwierdzonych pośredników i zarejestrowanych pomieszczeń wykorzystywanych przez pośredników w ich działalności oraz ich numery identyfikacyjne i udostępniają ten

wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

6. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania ust. 5 mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.”;

5) artykuł 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Załączniki A i D (rozdział I) są zmieniane przez Radę, stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji, w szczególności w zakresie ich dostosowania do postępu naukowego i technologicznego.

Załączniki B, C, D (rozdział II) oraz E i F są zmieniane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.”;

6) w załączniku B wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 4.1 otrzymuje brzmienie:

„4.1. Zadania i obowiązki

Instytuty państwowe, krajowe laboratoria referencyjne lub publiczne instytuty wyznaczane zgodnie z art. 6a są odpowiedzialne za oficjalne próby tuberkulinowe lub badanie odczynników określonych w pkt 2 i 3 w odnośnych państwach członkowskich; ma to zapewnić zgodność wszystkich tuberkulin lub odczynników z normami, o których mowa odpowiednio w pkt 2.1 i ust. 3.”;

b) skreśla się pkt 4.2;

7) w załączniku C wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 4.1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Krajowe laboratoria referencyjne wyznaczone zgodnie z art. 6a są odpowiedzialne za.”;

b) skreśla się pkt 4.2;

8) w załączniku D rozdział II.A pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Instytuty państwowe, krajowe laboratoria referencyjne lub publiczne instytuty wyznaczone zgodnie z art. 6a dla koordynacji norm i metod diagnozy w odniesieniu do testów wykrywających enzootyczną białaczkę bydła są odpowiedzialne za kalibrację standardowego antygeny roboczego stosowanego w laboratoriach względem oficjalnej surowicy standardowej WE (surowicy EI) dostarczanej przez National Veterinary Institute, Technical University of Denmark.

3. Przynajmniej raz w roku standardowe antygeny stosowane w laboratoriach przedkłada się instytutom państwowym, krajowym laboratoriom referencyjnym lub publicznym instytutom wyznaczonym zgodnie z art. 6a w celu ich zbadania względem oficjalnej surowicy standardowej WE. Oprócz tej normalizacji stosowany antygen może zostać poddany kalibracji metodą opisaną w pkt B.”.

Artykuł 2

Zmiany do dyrektywy 77/504/EWG

W dyrektywie 77/504/EWG dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 1 lit. b) tiret pierwsze, które są urzędowo zatwierdzone do prowadzenia lub zakładania ksiąg hodowlanych, i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

2. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 ust. 2.”.

Artykuł 3

Zmiany do dyrektywy 88/407/EWG

W dyrektywie 88/407/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wszystkie stacje pobierania lub przechowywania nasienia zostają zarejestrowane i każda z nich otrzymuje weterynaryjny numer rejestracyjny. Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz stacji pobierania lub przechowywania nasienia oraz ich weterynaryjnych numerów rejestracyjnych i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.”;

2) artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. Państwa członkowskie zezwalają jedynie na przywóz nasienia wysłanego ze stacji pobierania lub przechowywania nasienia znajdującej się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 8, i w odniesieniu do której właściwy organ danego kraju trzeciego może zagwarantować spełnienie następujących warunków:

a) stacja spełnia warunki:

(i) konieczne do zatwierdzenia stacji pobierania lub przechowywania nasienia określone w rozdziale I załącznika A;

(ii) związane z nadzorem takich stacji określone w rozdziale II załącznika A;

b) została urzędowo zatwierdzona do wywozu do Wspólnoty przez właściwy organ danego kraju trzeciego;

c) jest nadzorowana przez lekarza weterynarii, któremu podlega stacja;

d) podlega kontroli urzędowego lekarza weterynarii danego kraju trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

2. Wykaz stacji pobierania lub przechowywania nasienia, zatwierdzonych przez właściwy organ danego kraju trzeciego znajdującego się w wykazie umieszczonym w art. 8 zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 tego artykułu, i z których nasienie może być wysyłane do Wspólnoty, jest przekazywany Komisji.

Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla stacji pobierania lub przechowywania nasienia, w przypadku gdy nie spełnia ona już warunków określonych w ust. 1, i powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.

Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu danego kraju trzeciego zgodnie z tym ustępem i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.

3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.”;

3) artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE mają zastosowanie w szczególności do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz do środków ochronnych, które mają być wprowadzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.

Artykuł 4

Zmiany do dyrektywy 88/661/EWG

W dyrektywie 88/661/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 1 lit. c) tiret pierwsze, i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 1 lit. d) tiret pierwsze, i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2.”.

Artykuł 5

Zmiany do dyrektywy 89/361/EWG

Artykuł 5 dyrektywy 89/361/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów, o których mowa w art. 2 lit. b) tiret pierwsze, zatwierdzonych urzędowo do prowadzenia lub zakładania ksiąg hodowlanych owiec lub kóz oraz spełniających kryteria określone zgodnie z art. 4 tiret pierwsze i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8.”.

Artykuł 6

Zmiany do dyrektywy 89/556/EWG

W dyrektywie 89/556/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ każdego z przedmiotowych państw członkowskich rejestruje zespoły pobierania zarodków i każdemu z tych zespołów nadaje weterynaryjny numer rejestracyjny.

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zespołów pobierania zarodków oraz ich weterynaryjnych numerów rejestracyjnych i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;

2) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zezwalają na przywóz zarodków wysyłanych jedynie z zespołu pobierania lub produkcji zarodków znajdującego się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 7 i w odniesieniu do którego właściwy organ tego kraju trzeciego może zagwarantować spełnienie następujących warunków:

a) zespół spełnia warunki:

(i) konieczne do zatwierdzenia zespołów pobierania i produkcji zarodków określone w rozdziale I załącznika A;

(ii) odnoszące się do pobierania, przetwarzania, przechowywania i transportu zarodków przez takie zespoły, określone w rozdziale II tego załącznika;

b) został urzędowo zatwierdzony do wywozu do Wspólnoty przez właściwy organ danego kraju trzeciego;

c) podlega kontroli urzędowego lekarza weterynarii danego kraju trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

2. Wykaz zespołów pobierania lub produkcji zarodków, który właściwy organ danego kraju trzeciego wymienionego w wykazie, o którym mowa w art. 7, zatwierdził zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 tego artykułu i z których zarodki mogą być wysyłane do Wspólnoty, jest przekazywany Komisji.

Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla zespołu pobierania lub produkcji zarodków, w przypadku gdy nie spełnia on już warunków określonych w ust. 1, i powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.

Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu przedmiotowego kraju trzeciego zgodnie z tym ustępem i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.

3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.”;

3) artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE mają zastosowanie w szczególności do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz do środków ochronnych, które mają być wprowadzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.

Artykuł 7

Zmiany do dyrektywy 90/426/EWG

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 90/426/EWG otrzymuje brzmienie:

„1. Zwierzęta z rodziny koniowatych muszą być jak najszybciej przetransportowane z gospodarstwa pochodzenia – bezpośrednio albo przez zatwierdzony punkt gromadzenia lub punkt etapowy określony jako »punkt gromadzenia« w art. 2 ust. 2 lit. o) dyrektywy 64/432/EWG do miejsca ich przeznaczenia w pojazdach lub kontenerach, które były regularnie czyszczone i dezynfekowane, a dezynfekcji dokonywano w odstępach czasu określonych przez wysyłające państwo członkowskie. Pojazdy muszą być zaprojektowane w taki sposób, aby podczas transportu nie wydostawały się z nich odchody, ściółka lub pasza koniowatych. Transport musi być zorganizowany w taki sposób, aby skutecznie chronić zdrowie i dobrostan koniowatych.”.

Artykuł 8

Zmiany do dyrektywy 90/427/EWG

Artykuł 5 dyrektywy 90/427/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz organów prowadzących lub zakładających księgi stadne, o których mowa w art. 2 lit. c) tiret pierwsze, zatwierdzonych lub uznanych na podstawie kryteriów określonych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a), i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10.”.

Artykuł 9

Zmiany do dyrektywy 90/428/EWG

Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 90/428/EWG otrzymuje brzmienie:

„2. Jednak

— obowiązki, o których mowa w art. 3, nie dotyczą organizacji:

a) zawodów z wyłącznym udziałem zwierząt z rodziny koniowatych zarejestrowanych w księdze stadnej organizowanych do celów poprawy wartości hodowli;

b) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja zwierząt z rodziny koniowatych;

c) imprez historycznych lub tradycyjnych.

Państwa członkowskie zamierzające skorzystać z tej możliwości uprzednio powiadamiają o swym zamiarze i jego uzasadnieniu inne państwa członkowskie oraz opinię publiczną,

— w przypadku poszczególnych zawodów konnych lub rodzajów zawodów konnych państwa członkowskie są upoważnione do wskazania, przez organy urzędowo zatwierdzone lub uznane do tego celu, określonej części kwot nagród pieniężnych lub zysków, o których mowa w ust. 1 lit. c), przeznaczonej na ochronę, rozwój i doskonalenie hodowli.

Część ta nie może przekraczać 20 % od roku 1993.

Pozostałe państwa członkowskie oraz opinię publiczną powiadamia się o kryteriach podziału uzyskanych tą drogą środków w przedmiotowym państwie członkowskim.”.

Artykuł 10

Zmiany do dyrektywy 90/429/EWG

W dyrektywie 90/429/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wszystkie punkty pobierania nasienia są rejestrowane i każdy z nich otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej.

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz punktów pobierania nasienia oraz ich numerów rejestracji weterynaryjnej i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;

2) artykuł 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zezwalają jedynie na przywóz nasienia wysyłanego z punktu pobierania nasienia znajdującego się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych na liście, o której mowa w art. 7, i w odniesieniu do którego właściwy organ przedmiotowego kraju trzeciego może zagwarantować spełnienie następujących warunków:

- a) punkt spełnia warunki:
- (i) konieczne do zatwierdzenia punktów pobierania nasienia określone w rozdziale I załącznika A;
 - (ii) odnoszące się do nadzoru takich punktów określone w jego rozdziale II;
- b) został urzędowo zatwierdzony przez właściwy organ danego kraju trzeciego do wywozu do Wspólnoty;
- c) jest nadzorowany przez lekarza weterynarii, któremu podlega punkt;
- d) jest poddawany kontrolom urzędowego lekarza weterynarii przedmiotowego kraju trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

2. Wykaz punktów pobierania nasienia, który właściwy organ danego kraju trzeciego znajdującego się w liście, o której mowa w art. 7, zatwierdził zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 tego artykułu i z których nasienie może być wysyłane do Wspólnoty, jest przekazywany Komisji.

W przypadku gdy punkt pobierania nasienia nie spełnia już warunków określonych w ust. 1, właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać jego zatwierdzenie i powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.

Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione listy otrzymane od właściwego organu przedmiotowego kraju trzeciego zgodnie z tym ustępem i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.

3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.”;

- 3) artykuł 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz środków ochronnych jakie należy wprowadzić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.

Artykuł 11

Zmiany do dyrektywy 90/539/EWG

W dyrektywie 90/539/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Każde państwo członkowskie wyznacza krajowe laboratorium referencyjne odpowiedzialne za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie i za ich stosowanie przez zatwierdzone laboratoria znajdujące się na jego terytorium.

Każde państwo członkowskie udostępnia informacje o swym krajowym laboratorium referencyjnym oraz o wszelkich późniejszych zmianach innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32 ust. 2.”;

- 2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zakładów zatwierdzonych zgodnie z art. 6 pkt 1 lit. a) oraz odróżniających je numerów i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 32”;

- 3) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- (i) skreśla się pkt 1;

- (ii) punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowe laboratoria referencyjne dla chorób drobiu, wyznaczone zgodnie z art. 4, są odpowiedzialne w każdym państwie członkowskim za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie. W tym celu:

- a) mogą zaopatrzyć zatwierdzone laboratoria w odczynniki niezbędne do testów diagnostycznych;

- b) monitorują jakość odczynników stosowanych przez laboratoria zatwierdzone do celów przeprowadzania badań diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;

- c) organizują okresowe testy porównawcze.”.

Artykuł 12

Zmiany do dyrektywy 91/68/EWG

W dyrektywie 91/68/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 8a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwy organ nadaje numer zatwierdzenia każdemu zatwierdzonemu miejscu gromadzenia zwierząt. Zatwierdzenie takie może być ograniczone do jednego lub kilku gatunków objętych niniejszą dyrektywą, lub do zwierząt hodowlanych, przeznaczonych do tuczu lub rzeźnych.

Właściwy organ sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych miejsc gromadzenia zwierząt oraz ich niepowtarzających się numerów zatwierdzenia i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”.

2) w art. 8b dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykaz zatwierdzonych pośredników i zarejestrowanych pomieszczeń wykorzystywanych przez pośredników w ich działalności oraz ich numerów zatwierdzenia i udostępniają ten wykaz innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 15 ust. 2.”.

Artykuł 13

Zmiany do dyrektywy 91/496/EWG

Artykuł 10 ust. 4 dyrektywy 91/496/EWG otrzymuje brzmienie:

„4. a) W zakresie zatwierdzenia i kolejnych aktualizacji wykazu stacji kwarantanny, o których mowa w ust. 1 tiret pierwsze, należy postępować zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22. Komisja publikuje wykaz tych stacji kwarantanny oraz wszelkie kolejne aktualizacje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

b) Stacje kwarantanny, o których mowa w ust. 1 tiret drugie i w ust. 2 tiret pierwsze i które spełniają warunki określone w załączniku B, są zatwierdzane przez państwa członkowskie, a każda stacja otrzymuje numer zatwierdzenia. Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz stacji kwarantanny i ich numerów zatwierdzenia i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej. Stacje kwarantanny poddaje się kontroli określonej w art. 19.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszej litery mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22.”.

Artykuł 14

Zmiany do dyrektywy 92/35/EWG

W dyrektywie 92/35/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

1. Każde państwo członkowskie wyznacza laboratorium krajowe, które prowadzi badania laboratoryjne przewidziane w niniejszej dyrektywie, oraz udostępnia informacje o tym laboratorium i wszelkich późniejszych zmianach innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19.

2. Funkcje i zadania laboratoriów krajowych wyznaczonych zgodnie z ust. 1 określono w załączniku I.

3. Laboratoria krajowe wyznaczone zgodnie z ust. 1 współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty, o którym mowa w art. 15.”;

2) w załączniku I skreśla się sekcję A.

Artykuł 15

Zmiany do dyrektywy 92/65/EWG

W dyrektywie 92/65/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby bez uszczerbku dla decyzji, jakie mają zostać podjęte przy wykonaniu art. 21 i 23, przedmiotem handlu były jedynie: nasienie, komórki jajowe i zarodki spełniające wymogi ustalone w ust. 2, 3, 4 i 5.

2. Bez uszczerbku dla wszelkich kryteriów, jakie muszą zostać spełnione przy wpisywaniu zwierząt koniowatych do ksiąg rodowodowych, nasienie zwierząt z gatunku owiec, kóz i koni – w przypadku niektórych określonych ras – musi:

— zostać zebrane, poddane obróbce i przechowywane w celu sztucznego zapłodnienia w punkcie zatwierdzonym jako spełniający warunki sanitarne zgodnie z załącznikiem D rozdział I, lub – w przypadku owiec i kóz – w drodze odstępstwa od powyższego, w gospodarstwie spełniającym wymogi dyrektywy 91/68/EWG,

— zostać pobrane od zwierząt spełniających warunki ustalone w załączniku D rozdział II,

— zostać pobrane, poddane obróbce, konserwowane, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III,

— być przewożone do innego państwa członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalانemu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

3. Komórki jajowe i zarodki zwierząt z gatunku owiec, kóz, koni i świń muszają:

— zostać pobrane od dawczyń spełniających warunki ustanowione w załączniku D rozdział IV przez zespół pobierający lub wyprodukowane przez zespół produkujący zatwierdzony przez właściwy organ państwa członkowskiego i spełniający warunki, które mają być ustanowione w załączniku D rozdział I zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26,

— zostać pobrane, przetwarzane i konserwowane w stosownym laboratorium oraz przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikiem D rozdział III,

— być przewożone do innego państwa członkowskiego wraz ze świadectwem zdrowia odpowiadającym wzorowi ustalانemu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

Nasienie stosowane do zapłodnienia dawczyń musi spełniać przepisy ust. 2 w przypadku owiec, kóz, i koni, oraz przepisy dyrektywy 90/429/EWG w przypadku świń.

Wszelkie dodatkowe gwarancje mogą zostać określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

4. Zatwierdzone punkty, o których mowa w ust. 2 tiret pierwsze, i zatwierdzone zespoły, o których mowa w ust. 3 tiret pierwsze, są rejestrowane przez właściwy organ danego państwa członkowskiego, a każda stacja i każdy zespół otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej.

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych punktów i zespołów oraz ich numerów

rejestracji weterynaryjnej i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

5. Wymogi dotyczące zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia odnoszących się do nasienia, komórek jajowych i embryonów gatunków niewymienionych w ust. 2 i 3 ustanawia się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

Do czasu ustanowienia wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia do celów handlu takim nasieniem, komórkami jajowymi i zarodkami pozostają w mocy przepisy krajowe.”;

2) artykuł 13 ust. 2 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) Właściwy organ rejestruje wszystkie zatwierdzone jednostki, instytuty i ośrodki oraz nadaje im numery zatwierdzenia.

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz zatwierdzonych jednostek, instytutów i ośrodków oraz ich numerów zatwierdzenia i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego przepisu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.”;

3) artykuł 17 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przywożone do Wspólnoty mogą być jedynie te zwierzęta, nasienie, komórki jajowe i zarodki, o których mowa w art. 1 i które spełniają następujące wymogi:

a) muszą pochodzić z państwa trzeciego znajdującego się w wykazie, sporządzonym zgodnie z ust. 3 lit. a);

b) musi towarzyszyć im świadectwo zdrowia odpowiadające wzorowi, który sporządza się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, podpisane przez właściwy organ kraju wywozu i stwierdzające, że:

(i) zwierzęta:

— spełniają dodatkowe warunki lub są objęte równoważnymi gwarancjami, o których mowa w ust. 4, oraz

— pochodzą z zatwierdzonych ośrodków, jednostek lub instytutów, które dają gwarancje co najmniej równoważne tym ujętym w załączniku C;

- (ii) nasienie, komórki jajowe i zarodki pochodzą z zatwierdzonych stacji pobierania lub przechowywania lub od zespołów pobierania i produkcji zapewniających gwarancje co najmniej równoważne tym, które mają być ustanowione w załączniku D rozdział I zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26.

Do czasu ustanowienia wykazów państw trzecich, zatwierdzonych zakładów ujętych w lit. b), wymogów dotyczących zdrowia zwierząt i wzoru świadectw zdrowia, o których mowa w lit. a) i b), w mocy pozostają przepisy krajowe, pod warunkiem że nie są one bardziej korzystne niż te przewidziane w rozdziale II.

3. Ustala się:

- a) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, wykaz krajów trzecich lub części krajów trzecich zdolnych udzielić państwom członkowskim i Komisji gwarancji równoważnych gwarancjom przewidzianym w rozdziale II w odniesieniu do zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków;
- b) zgodnie z niniejszym przepisem, wykaz zatwierdzonych stacji lub zespołów, o których mowa w art. 11 ust. 2 tiret pierwsze oraz w ust. 3 tiret pierwsze tego artykułu, znajdujących się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych w wykazie określonym w lit. a) niniejszego ustępu i w odniesieniu do których właściwy organ jest w stanie udzielić gwarancji przewidzianych w art. 11 ust. 2 i 3.

Wykaz zatwierdzonych stacji i zespołów, o którym mowa w pierwszym akapicie, oraz numerów rejestracji weterynaryjnej tych stacji i zespołów jest przekazywany Komisji.

Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla stacji lub zespołu, w przypadku gdy nie spełniają one już warunków określonych w art. 11 ust. 2 i 3, oraz powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.

Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu danego kraju trzeciego zgodnie z akapitem drugim i trzecim i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26;

- c) zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26, szczególne wymogi w zakresie zdrowia zwierząt, w szczególności w zakresie ochrony Wspólnoty przed

niektórymi chorobami egzotycznymi, lub gwarancje równoważne tym, które zostały ustanowione w niniejszej dyrektywie.

Szczególne wymogi oraz równoważne gwarancje ustanowione dla krajów trzecich nie mogą być bardziej korzystne niż te przewidziane w rozdziale II.”;

4) artykuł 20 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz do środków ochronnych, jakie należy wprowadzić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.”.

Artykuł 16

Zmiany do dyrektywy 92/66/EWG

W dyrektywie 92/66/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowe laboratoria, o których mowa w ust. 1, są odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych, używanie odczynników oraz testowanie szczepionek.”;

b) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„3. Krajowe laboratoria, o których mowa w ust. 1, są odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych stosowanych w każdym laboratorium diagnostycznym rzekomego pomoru drobiu znajdującym się na terenie danego państwa członkowskiego. W tym celu.”;

c) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Laboratoria krajowe, o których mowa w ust. 1, współpracują z referencyjnym laboratorium Wspólnoty, o którym mowa w art. 15.

5. Państwa członkowskie prowadzą aktualne wykazy krajowych laboratoriów lub instytutów, o których mowa w ust. 1, i udostępniają te wykazy innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25 ust. 2.”;

2) skreśla się załącznik IV.

*Artykuł 17***Zmiany do dyrektywy 92/119/EWG**

W dyrektywie 92/119/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie prowadzą aktualne wykazy krajowych laboratoriów, o których mowa w ust. 1, i udostępniają je innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.”;

2) w załączniku II skreśla się pkt 5.

*Artykuł 18***Zmiany do dyrektywy 94/28/WE**

W dyrektywie 94/28/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja otrzymuje wykaz jednostek właściwych dla określonych gatunków lub ras, zatwierdzonych przez właściwy organ danego kraju trzeciego do celów niniejszej dyrektywy.

Właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać zatwierdzenie dla jednostki, w przypadku gdy nie spełnia ona już warunków, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b), oraz powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.

Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione wykazy otrzymane od właściwego organu przedmiotowego kraju trzeciego zgodnie z akapitem drugim i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.”;

b) w ust. 2 skreśla się lit. a);

c) skreśla się ust. 3;

2) w art. 10 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku stwierdzenia poważnego naruszenia przepisów art. 3 ust. 2 lit. b), w szczególności w świetle wyników kontroli na miejscu, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, można podjąć środki w celu zawieszenia przywozu zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków, o których mowa w art. 1 ust. 1, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12.”.

*Artykuł 19***Zmiany do dyrektywy 2000/75/WE**

W dyrektywie 2000/75/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Każde państwo członkowskie wyznacza laboratorium krajowe odpowiedzialne za przeprowadzanie badań laboratoryjnych przewidzianych w niniejszej dyrektywie oraz udostępnia informacje o tym laboratorium oraz o wszelkich późniejszych zmianach pozostałym państwom członkowskim i opinii publicznej.

Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego ustępu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 2.

2. Zadania laboratoriów krajowych wyznaczonych zgodnie z ust. 1 wymieniono w załączniku I.

3. Laboratoria krajowe wyznaczone zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu współpracują z laboratorium referencyjnym Wspólnoty, o którym mowa w art. 16.”;

2) w załączniku I skreśla się sekcję A.

*Artykuł 20***Zmiany do decyzji 2000/258/WE**

W decyzji 2000/258/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Na podstawie pozytywnej i poświadczonej przez Laboratorium AFSSA w Nancy oceny udzielonej laboratorium w państwie członkowskim ubiegającemu się o zgodę na przeprowadzanie testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie, właściwy organ państwa członkowskiego może udzielić temu laboratorium stosownego upoważnienia do przeprowadzenia powyższych testów.

Państwa członkowskie sporządzają i aktualizują wykazy upoważnionych laboratoriów i udostępniają je innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

2. Na podstawie pozytywnej i poświadczonej przez Laboratorium AFSSA w Nancy oceny udzielonej laboratorium w kraju trzecim ubiegającemu się o zgodę na przeprowadzanie testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie, i po złożeniu przez właściwy organ kraju trzeciego, w którym znajduje się to laboratorium, wniosku o zatwierdzenie, laboratorium to zostaje upoważnione, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 5 ust. 2, do przeprowadzania takich testów.

3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 5 ust. 2.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Do wniosków o zatwierdzenie laboratoriów przedłożonych przez państwa członkowskie przed dniem 1 stycznia 2010 r. zgodnie z art. 3 i załącznikiem II stosuje się w dalszym ciągu niniejszą decyzję w wersji przed dniem 3 września 2008 r.”;

3) załączniki I i II zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 21

Zmiany do dyrektywy 2001/89/WE

W dyrektywie 2001/89/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 17 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) laboratorium krajowe było odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych w każdym państwie członkowskim zgodnie z przepisami załącznika III.

Państwa członkowskie udostępniają informacje o swych laboratoriach krajowych oraz wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie innym państwom członkowskim i opinii publicznej w sposób, który może zostać wyznaczony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

2) W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Obowiązki laboratoriów krajowych dla klasycznego pomoru świń”;

b) skreśla się pkt 1.

Artykuł 22

Zmiany do dyrektywy 2002/60/WE

W dyrektywie 2002/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 18 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) laboratorium krajowe było odpowiedzialne za koordynację norm i metod diagnostycznych w każdym państwie członkowskim zgodnie z załącznikiem IV.

Państwa członkowskie udostępniają informacje o swych laboratoriach krajowych oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej w sposób, który może zostać określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 23 ust. 2.”;

2) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Obowiązki laboratoriów krajowych dla afrykańskiego pomoru świń”;

b) skreśla się pkt 1.

Artykuł 23

Zmiany do dyrektywy 2005/94/WE

Artykuł 51 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie wyznaczają krajowe laboratoria referencyjne i udostępniają informacje o nich oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie innym państwom członkowskim i opinii publicznej w sposób, który może zostać określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 64 ust. 2.”.

Artykuł 24

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 stycznia 2010 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 25***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 26***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

AFSSA Nancy
Laboratoire d'études sur la rage et la pathologie des animaux sauvages
Technopôle Agricole et Vétérinaire
BP 40 009
54220 Malzéville Cedex
Francja

ZAŁĄCZNIK II

Specjalny instytut odpowiedzialny za ustalanie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych do monitorowania skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie:

- koordynuje ustanawianie, udoskonalanie i standaryzację metod serologicznego miareczkowania u zwierząt mięsożer-nych szczepionych przeciw wściekliźnie,
- ocenia te laboratoria w krajach członkowskich, które złożyły wnioski w celu wykonywania miareczkowania serolo-gicznego, o którym mowa w tiret pierwszym; wynik takiej oceny, w przypadku gdy jest pozytywny, musi zostać przesłany do laboratorium składającego wniosek oraz do właściwych organów państw członkowskich w celu zatwierdzenia,
- ocenia te laboratoria w krajach trzecich, które złożyły wnioski w celu wykonywania miareczkowania serologicznego, o którym mowa w tiret pierwszym; wynik takiej oceny, w przypadku gdy jest pozytywny, musi zostać przesłany do laboratorium składającego wniosek oraz do Komisji w celu zatwierdzenia,
- dostarcza tym laboratoriom wszelkich przydatnych informacji na temat metod analizy i prób porównawczych oraz organizuje sesje szkoleniowe oraz dodatkowe szkolenia dla ich personelu,
- organizuje międzylaboratoryjne badania umiejętności (badania biegłości),
- udziela Komisji i zainteresowanym właściwym organom wsparcia naukowego i technicznego w zakresie określonym w niniejszym załączniku, w szczególności w przypadkach braku zgodności co do wyników miareczkowania serolo-gicznego.”

DYREKTYWA KOMISJI 2008/83/WE**z dnia 13 sierpnia 2008 r.****zmieniająca dyrektywę 2003/91/WE określającą środki wykonawcze do celów art. 7 dyrektywy Rady 2002/55/WE w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków do badania niektórych odmian gatunków warzyw****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Załączniki I i II do dyrektywy 2003/91/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2uwzględniając dyrektywę Rady 2002/55/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym warzyw⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2 lit. a) i b),

W przypadku badań rozpoczętych przed dniem 1 listopada 2008 r. państwa członkowskie mogą stosować wersję dyrektywy 2003/91/WE mającą zastosowanie przed jej zmianą na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 31 października 2008 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

(1) Dyrektywa Komisji 2003/91/WE⁽²⁾ została przyjęta w celu zagwarantowania, aby odmiany włączone przez państwa członkowskie do ich krajowych katalogów zgadzały się z wytycznymi ustanowionymi przez Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) w odniesieniu do cech minimalnych objętych badaniem oraz minimalnych warunków badania odmian, w stopniu, w jakim takie wytyczne zostały ustanowione. W odniesieniu do innych odmian dyrektywa stanowi, że zastosowanie mają wytyczne Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV).

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od dnia 1 listopada 2008 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 4

(2) Od tamtej pory CPVO i UPOV wydały kolejne wytyczne dotyczące pewnej liczby innych gatunków oraz zaktualizowały obowiązujące wytyczne.

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.**Artykuł 5**

(3) W związku z tym dyrektywę 2003/91/WE należy odpowiednio zmienić.

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

(4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/124/WE (Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 254 z 8.10.2003, s. 11. Decyzja zmieniona ostatnio dyrektywą 2007/49/WE (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 33).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. a), które muszą być zgodne z protokołem w sprawie badań CPVO

Nazwa naukowa	Nazwa zwyczajowa	Protokół CPVO
<i>Allium cepa</i> L. (grupa Cepa)	Cebula i echalion	TP 46/1 z 14.6.2005
<i>Allium cepa</i> L. (grupa Aggregatum)	Szalotka	TP 46/1 z 14.6.2005
<i>Allium porrum</i> L.	Por	TP 85/1 z 15.11.2001
<i>Allium sativum</i> L.	Czosnek pospolity	TP 162/1 z 25.3.2004
<i>Apium graveolens</i> L.	Seler naciowy	TP 82/1 z 13.3.2008
<i>Apium graveolens</i> L.	Seler korzeniowy	TP 74/1 z 13.3.2008
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Szparag	TP 130/1 z 27.3.2002
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kalafior	TP 45/1 z 15.11.2001
<i>Brassica oleracea</i> L.	Brokuł	TP 151/2 z 21.3.2007
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta brukselska	TP 54/2 z 1.12.2005
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kalarepa	TP 65/1 z 25.3.2004
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kapusta włoska, kapusta głowiasta biała i kapusta głowiasta czerwona	TP 48/2 z 1.12.2005
<i>Brassica rapa</i> L.	Kapusta pekińska	TP 105/1 z 13.3.2008
<i>Capsicum annuum</i> L.	Papryka	TP 76/2 z 21.3.2007
<i>Cichorium endivia</i> L.	Endywia kędzierzawa i endywia eskariola	TP 118/2 z 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria korzeniowa	TP 172/2 z 1.12.2005
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria sałatowa	TP 173/1 z 25.3.2004
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Kawon (arbuz)	TP 142/1 z 21.3.2007
<i>Cucumis melo</i> L.	Melon	TP 104/2 z 21.3.2007
<i>Cucumis sativus</i> L.	Ogórek – sałatkowy i konserwowy	TP 61/2 z 13.3.2008
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Dynia zwyczajna	TP 119/1 z 25.3.2004
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Karczoch zwyczajny i karczoch hiszpański (kard)	TP 184/1 z 25.3.2004
<i>Daucus carota</i> L.	Marchew jadalna i marchew pastewna	TP 49/3 z 13.3.2008
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Koper włoski (fenkuł)	TP 183/1 z 25.3.2004
<i>Lactuca sativa</i> L.	Sałata	TP 13/3 z 21.3.2007
<i>Lycopersicon esculentum</i> Mill.	Pomidor	TP 44/3 z 21.3.2007
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Pietruszka	TP 136/1 z 21.3.2007
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Fasola wielokwiatowa	TP 9/1 z 21.3.2007
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Fasola zwykła karłowa i fasola zwykła tyczna	TP 12/2 z 1.12.2005
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Groch siewny łuskowy o nasionach pomarszczonych, groch siewny łuskowy o nasionach gładkich i groch siewny cukrowy	TP 7/1 z 6.11.2003

Nazwa naukowa	Nazwa zwyczajowa	Protokół CPVO
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiewka	TP 64/1 z 27.3.2002
<i>Solanum melongena</i> L.	Oberżyna	TP 117/1 z 13.3.2008
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Szpinak	TP 55/2 z 13.3.2008
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Roszponka warzywna	TP 75/2 z 21.3.2007
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Bób	TP Bobik/1 z 25.3.2004
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Kukurydza cukrowa i kukurydza pękająca	TP 2/2 z 15.11.2001

Tekst tych protokołów można znaleźć na stronie internetowej CPVO (www.cpvo.europa.eu).

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz gatunków określonych w art. 1 ust. 2 lit. b), które muszą być zgodne z wytycznymi w sprawie badań UPOV

Nazwa naukowa	Nazwa zwyczajowa	Wytyczne UPOV
<i>Allium fistulosum</i> L.	Cebula siedmiolatka (czosnek dęty)	TG/161/3 z 1.4.1998
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Szczypiorek	TG/198/1 z 9.4.2003
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak liściowy	TG/106/4 z 31.3.2004
<i>Beta vulgaris</i> L.	Burak ćwikłowy, w tym Cheltenham beet	TG/60/7 z 9.4.2008
<i>Brassica oleracea</i> L.	Jarmuż	TG/90/6 z 31.3.2004
<i>Brassica rapa</i> L.	Rzepa	TG/37/10 z 4.4.2001
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cykoria liściowa	TG/154/3 z 18.10.1996
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Dynia olbrzymia	TG/155/4 z 28.3.2007
<i>Raphanus sativus</i> L.	Rzodkiew	TG/63/6 z 24.3.1999
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rabarbar	TG/62/6 z 24.3.1999
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Skorzonera (wężymord)	TG/116/3 z 21.10.1988

Tekst tych protokołów można znaleźć na stronie internetowej UPOV (www.upov.int).

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 7 kwietnia 2008 r.

dotycząca zawarcia Umowy między Europejską Agencją Kosmiczną a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych

(2008/667/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenie Prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na posiedzeniu w dniu 14 maja 2007 r. Rada postanowiła upoważnić Prezydencję, wspieraną odpowiednio przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP) oraz w ścisłej współpracy z Komisją Europejską, do podjęcia negocjacji zgodnie z art. 24 Traktatu o Unii Europejskiej w celu zawarcia przez Unię Europejską pełnej umowy dotyczącej bezpieczeństwa z Europejską Agencją Kosmiczną.
- (2) Po otrzymaniu upoważnienia do podjęcia rokowań Prezydencja, przy wsparciu SG/WP, wynegocjowała Umowę między Europejską Agencją Kosmiczną a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych.
- (3) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Umowa między Europejską Agencją Kosmiczną a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym uprawniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania tej umowy, tak aby stała się ona wiążąca dla Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 7 kwietnia 2008 r.

W imieniu Rady

R. ŽERJAV

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Europejską Agencją Kosmiczną a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych

EUROPEJSKA AGENCJA KOSMICZNA,

zwana dalej „ESA”, reprezentowana przez dyrektora generalnego,

oraz

UNIA EUROPEJSKA,

zwana dalej „UE”, reprezentowana przez Prezydencję Rady Unii Europejskiej,

zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Traktat o Unii Europejskiej,

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej, podpisaną w Paryżu dnia 30 maja 1975 r., która weszła w życie dnia 30 października 1980 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie między Państwami Stronami Konwencji o utworzeniu Europejskiej Agencji Kosmicznej a Europejską Agencją Kosmiczną dotyczące ochrony i wymiany informacji niejawnych, podpisane w Paryżu dnia 19 sierpnia 2002 r., które weszło w życie dnia 20 czerwca 2003 r.,

ZWAŻYWSZY, że ESA i UE posiadają wspólne cele obejmujące wzmocnienie wszelkimi sposobami swojego bezpieczeństwa,

ZWAŻYWSZY, że ESA i UE zgadzają się, że należy rozwinąć wzajemną współpracę w kwestiach wspólnych interesów związanych z bezpieczeństwem oraz że zarówno Rada Unii Europejskiej, jak i Rada ESA zatwierdziły dnia 22 maja 2007 r. rezolucję dotyczącą europejskiej polityki kosmicznej, która podkreśla między innymi potrzebę zwiększenia synergii w dziedzinie bezpieczeństwa,

ZWAŻYWSZY, że w związku z tym istnieje stała potrzeba wymiany informacji niejawnych między ESA a UE,

UZNAJĄC, że pełne i skuteczne konsultacje oraz współpraca mogą wymagać zarówno dostępu do informacji niejawnych ESA i UE, jak i wymiany informacji niejawnych między ESA a UE,

ŚWIADOME, że taki dostęp do informacji niejawnych, jak również ich wymiana wymaga zachowania odpowiednich środków bezpieczeństwa,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W celu wzmocnienia wszelkimi sposobami bezpieczeństwa każdej ze Stron Umowę między Europejską Agencją Kosmiczną a Unią Europejską w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych (zwaną dalej „Umową”) stosuje się do informacji niejawnych określonych w art. 2 przekazywanych lub wymienianych między Stronami.

Artykuł 2

Na użytek niniejszej Umowy informacje niejawne oznaczają wszelkie informacje (mianowicie wiedzę, która może być prze-

kazywana w każdej postaci) lub materiały, w tym dokumenty, które którakolwiek ze Stron uznaje za wymagające ochrony przed nieupoważnionym ujawnieniem i które zostały zaklasyfikowane jako takie w klasyfikacji bezpieczeństwa (zwane dalej „informacjami niejawnymi”).

Artykuł 3

Na użytek niniejszej Umowy:

a) „ESA” oznacza Europejską Agencję Kosmiczną;

- b) „UE” oznacza Radę Unii Europejskiej (zwaną dalej „Radą”), Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela i Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję Wspólnot Europejskich (zwaną dalej „Komisją Europejską”).

Artykuł 4

Każda Strona:

- a) chroni i zabezpiecza informacje niejawne będące przedmiotem niniejszej Umowy, przekazywane przez drugą Stronę lub wymieniane między Stronami;
- b) zapewnia zachowanie nałożonej przez Stronę przekazującą klauzuli tajności informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych na mocy niniejszej Umowy. Strona otrzymująca chroni i zabezpiecza takie informacje niejawne zgodnie z procedurami określonymi w jej własnych przepisach dotyczących bezpieczeństwa informacji niejawnych objętych równoważną klauzulą tajności, zgodnie z uzgodnieniami dotyczącymi bezpieczeństwa, które mają być określone na podstawie art. 11;
- c) nie używa takich informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy do celów innych niż przewidziane przez Stronę przekazującą;
- d) nie ujawnia informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy stronom trzecim ani żadnej instytucji lub podmiotowi UE niewymienionym w art. 3 bez uprzedniej zgody Strony przekazującej;
- e) nie umożliwia dostępu do takich informacji niejawnych osobom fizycznym, o ile nie są one zobowiązane do posiadania takiej wiedzy, oraz – w razie konieczności – nie otrzymały poświadczenia bezpieczeństwa osobowego do niezbędnego poziomu.

Artykuł 5

1. Informacje niejawne mogą być ujawnione lub udostępnione zgodnie z zasadą kontroli przez organ zastrzegający, przez jedną Stronę – „Stronę przekazującą” – drugiej Stronie – „Stronie otrzymującej”.
2. Udostępnienie lub ujawnienie informacji niejawnych odbiorcom innym niż wymienieni w art. 3 wymaga podjęcia stosownej decyzji przez Stronę otrzymującą po uzyskaniu pisemnej zgody Strony przekazującej, zgodnie z zasadą kontroli przez organ zastrzegający, określoną w jej przepisach dotyczących bezpieczeństwa.
3. Przy wykonywaniu postanowień ust. 1 i 2 nie jest możliwe zbiorcze udostępnienie informacji, chyba że Strony ustanowiły i uzgodniły między sobą procedury odnośnie do niektórych kategorii informacji, istotnych z punktu widzenia ich wymogów operacyjnych.

Artykuł 6

W celu zagwarantowania równoważnego poziomu ochrony informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy każda ze Stron oraz każdy z ich podmiotów określonych w art. 3 niniejszej Umowy zapewnia utworzenie systemu bezpieczeństwa i przedsięwzięcie środków bezpieczeństwa opartych na podstawowych zasadach i minimalnych standardach bezpieczeństwa określonych w swoich przepisach i odzwierciedlonych w uzgodnieniach zawieranych zgodnie z art. 11.

Artykuł 7

1. Strony zapewniają, że wszystkie osoby, które wykonując swoje obowiązki służbowe powinny mieć dostęp do informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych na mocy niniejszej Umowy, lub osoby, które z uwagi na pełnione obowiązki lub funkcje mogą mieć dostęp do takich informacji niejawnych, uzyskają w razie potrzeby odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa osobowego przed uzyskaniem dostępu do tych informacji niejawnych.

2. Procedury poświadczania bezpieczeństwa osobowego mają na celu stwierdzenie, czy dana osoba, ze względu na jej lojalność, wiarygodność i solidność, może mieć dostęp do informacji niejawnych.

Artykuł 8

Strony zapewniają wzajemną pomoc w odniesieniu do bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy oraz kwestii dotyczących bezpieczeństwa stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania. Organy, o których mowa w art. 11, przeprowadzają wzajemne konsultacje i inspekcje dotyczące bezpieczeństwa w celu oceny skuteczności uzgodnień w tym zakresie w ramach ich odpowiedniego zakresu obowiązków, który ma być ustalony zgodnie z art. 11.

Artykuł 9

1. Na użytek niniejszej Umowy:

- a) w odniesieniu do UE:

wszelka korespondencja jest wysyłana do Rady na następujący adres:

Council of the European Union
Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat, 175
B-1048 Brussels.

Wszelka korespondencja jest przekazywana państwom członkowskim i Komisji Europejskiej za pośrednictwem kierownika kancelarii tajnej Rady (Chief Registry Officer), z zastrzeżeniem ust. 2;

b) w odniesieniu do ESA:

wszelka korespondencja jest wysyłana na następujący adres:

ESA Security Office
Via Galileo Galilei
I-00044 Frascati.

2. Wyjątkowo korespondencja od jednej ze Stron dostępna wyłącznie dla poszczególnych właściwych urzędników, organów lub służb tej Strony może być ze względów operacyjnych kierowana do poszczególnych właściwych urzędników, organów lub służb drugiej Strony, wyznaczonych konkretnie jako jej odbiorcy, oraz dostępna wyłącznie dla nich, z uwzględnieniem ich uprawnień oraz zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. W przypadku UE taka korespondencja jest przekazywana przez kierownika kancelarii tajnej Rady lub przez kierownika kancelarii tajnej Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa w ramach Komisji Europejskiej, jeżeli korespondencja ta jest adresowana do Komisji Europejskiej. W odniesieniu do ESA taka korespondencja jest przekazywana przez Biuro Bezpieczeństwa ESA.

Artykuł 10

Dyrektor generalny ESA oraz Sekretarz Generalny Rady i członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za kwestie bezpieczeństwa nadzorują wykonanie niniejszej Umowy.

Artykuł 11

1. W celu wdrożenia niniejszej Umowy dokonuje się uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa z trzema organami wyznaczonymi w ust. 2, 3 i 4, tak aby określić normy wzajemnej ochrony i zabezpieczania informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych na mocy niniejszej Umowy.

2. Biuro Bezpieczeństwa ESA, pod zwierzchnictwem dyrektora generalnego ESA, opracowuje uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa w zakresie ochrony i zabezpieczania informacji niejawnych przekazywanych ESA lub wymienianych z ESA na mocy niniejszej Umowy.

3. Biuro Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady, pod kierownictwem i w imieniu Sekretarza Generalnego Rady, działając w imieniu Rady i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialne za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony i zabezpieczania informacji niejawnych przekazywanych Unii Europejskiej lub wymienianych z nią na mocy niniejszej Umowy.

4. Dyrekcja ds. Bezpieczeństwa w ramach Komisji Europejskiej, działając pod zwierzchnictwem członka Komisji odpowiedzialnego za kwestie bezpieczeństwa, opracowuje uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa w zakresie ochrony i zabezpieczania informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych na mocy niniejszej Umowy w obrębie Komisji Europejskiej i na terenie jej obiektów.

5. W odniesieniu do ESA uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Radę ESA.

6. W odniesieniu do UE uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Komitet ds. Bezpieczeństwa Rady.

Artykuł 12

Organy, o których mowa w art. 11, ustanawiają procedury, które mają być stosowane w przypadku stwierdzonego lub podejrzanego naruszenia wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do informacji niejawnych będących przedmiotem Umowy, w tym tryb powiadamiania drugiej Strony o sytuacji i podjętych działaniach.

Artykuł 13

Każda Strona ponosi koszty związane ze stosowaniem przez nią niniejszej Umowy.

Artykuł 14

Przed przekazaniem lub wymianą informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy między Stronami organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo, o których mowa w art. 11, muszą się zgodzić co do tego, że Strona otrzymująca jest w stanie chronić i zabezpieczyć informacje będące przedmiotem niniejszej Umowy w sposób odpowiadający uzgodnieniom, które mają być dokonane zgodnie z art. 11.

Artykuł 15

Niniejsza Umowa w żaden sposób nie uniemożliwia Stronom zawierania innych umów odnoszących się do przekazywania lub wymiany informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy, pod warunkiem że nie kolidują one z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 16

Wszelkie różnice stanowisk między ESA a UE powstałe w wyniku interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy zostaną rozwiązane w drodze negocjacji między Stronami.

Artykuł 17

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca po wzajemnej notyfikacji Stron o zakończeniu wewnętrznych procedur niezbędnych do tego celu.

2. Każda Strona powiadamia drugą Stronę o wszelkich zmianach w swoich przepisach, które mogłyby wpłynąć na bezpieczeństwo informacji niejawnych, o których mowa w niniejszej Umowie.

3. Niniejsza Umowa może zostać poddana przeglądowi na wniosek każdej ze Stron w celu rozważenia ewentualnych zmian.
4. Wszelkie zmiany niniejszej Umowy dokonywane są wyłącznie w formie pisemnej oraz za obopólną zgodą Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu wzajemnej notyfikacji przewidzianej w ust. 1.

Artykuł 18

Każda Strona może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez złożenie drugiej Stronie pisemnego wypowiedzenia. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu zawiadomienia przez drugą Stronę, ale pozostaje bez wpływu na zobowiązania podjęte wcześniej na mocy postanowień niniejszej Umowy. W szczególności wszelkie informacje niejawne przekazywane lub wymieniane zgodnie z niniejszą Umową są nadal chronione zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

W dowód czego niżej podpisani, odpowiednio należycie umocowani, złożyli podpisy pod niniejszą Umową.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2008 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej
J. SOLANA MADARIAGA
Sekretarz Generalny

W imieniu Europejskiej Agencji Kosmicznej
J.-J. DORDAIN
Dyrektor Generalny

KONFERENCJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

DECYZJA PRZEDSTAWICIELI RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

z dnia 23 lipca 2008 r.

dotycząca mianowania sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich

(2008/668/WE, Euratom)

PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 224,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 140,

a także mając na uwadze, co następuje:

Na mocy art. 5 i 7 w związku z art. 47 Protokołu w sprawie
Statutu Trybunału Sprawiedliwości oraz w wyniku rezygnacji
pana Johna D. Cooke'a należy mianować sędziego Sądu Pierwszej
Instancji Wspólnot Europejskich na pozostały okres
kadencji pana Johna D. Cooke'a, czyli do dnia 31 sierpnia
2013 r.,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Pan Kevin O'Higgins zostaje mianowany sędzią Sądu Pierwszej
Instancji Wspólnot Europejskich na okres od dnia 1 września
2008 r. do dnia 31 sierpnia 2013 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym
Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 2008 r.

Przewodniczący

P. SELLAL

UMOWY

RADA

Informacja o dacie wejścia w życie umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli

Wspólnota Europejska i rząd Republiki Seszeli powiadomiły się wzajemnie, odpowiednio w dniach 28 lutego 2007 r. i 24 lipca 2008 r., o zakończeniu procedur niezbędnych do wejścia w życie przedmiotowej umowy ⁽¹⁾.

W związku z tym umowa weszła w życie w dniu 24 lipca 2008 r. zgodnie z jej art. 16.

⁽¹⁾ Dz.U. L 290 z 20.10.2006, s. 1.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2008/669/WPZiB

z dnia 16 czerwca 2008 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau w sprawie statusu misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenie Prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 listopada 2007 r. Rada stwierdziła, że odpowiednie byłoby podjęcie działania w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO) w dziedzinie reformy sektora bezpieczeństwa (RSB) w Gwinei Bissau, które byłoby spójne z Europejskim Funduszem Rozwoju i innymi działaniami Wspólnoty i uzupełniające w stosunku do tego funduszu i tych działań.
- (2) W następstwie drugiej misji rozpoznawczej UE, która została wysłana w październiku 2007 r., Rada w dniu 10 grudnia 2007 r. zatwierdziła ogólną koncepcję możliwego działania w ramach EPBiO wspierającego reformę sektora bezpieczeństwa w Gwinei Bissau.
- (3) W dniu 12 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/112/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau (UE RSB GWINEA BISSAU) ⁽¹⁾.
- (4) Została wynegocjowana Umowa między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau w sprawie statusu misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau.
- (5) Umowa ta powinna zostać zatwierdzona,

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Umowę między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau w sprawie statusu misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau.

Tekst umowy zostaje dołączony do niniejszej decyzji ⁽²⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób uprawnionych do podpisania umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii ⁽³⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 czerwca 2008 r.

W imieniu Rady
D. RUPEL
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 14.2.2008, s. 11.

⁽²⁾ Zob. s. 66 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Data wejścia w życie umowy zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Republiką Gwinei Bissau w sprawie statusu misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią Europejską”,

z jednej strony, oraz

REPUBLIKA GWINEI BISSAU, zwana dalej „państwem przyjmującym”,

z drugiej strony,

łącznie zwane dalej „stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC:

- wymianę listów między Sekretarzem Generalnym/Wysokim Przedstawicielem do spraw Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Javierem Solaną, a Jego Ekscelencją Prezydentem Republiki Gwinei Bissau, João Bernardem Vieirą, dotyczącą ewentualnej misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau,
- wspólne działanie Rady 2008/112/WPZiB z dnia 12 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej wspierającej reformę sektora bezpieczeństwa w Republice Gwinei Bissau (UE RSB GWINEA BISSAU) ⁽¹⁾,
- fakt, że niniejsza umowa nie będzie miała wpływu na prawa ani obowiązki stron wynikające z umów międzynarodowych ani innych instrumentów ustanawiających międzynarodowe sądy i trybunały, w tym ze Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Zakres stosowania i definicje**

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do misji prowadzonej przez Unię Europejską oraz do jej personelu.
2. Niniejsza umowa ma zastosowanie wyłącznie na terytorium państwa przyjmującego.
3. Do celów niniejszej umowy:

a) „UE RSB Gwinea Bissau” oznacza misję UE w państwie przyjmującym ustanowioną na mocy wspólnego działania 2008/112/WPZiB, w tym jej części składowe, siły, jednostki, dowództwo i personel rozmieszczony na terytorium państwa przyjmującego i przydzielony do UE RSB Gwinea Bissau;

b) „szef misji” oznacza szefa misji UE RSB Gwinea Bissau, wyznaczonego przez Radę Unii Europejskiej;

c) „personel UE RSB” oznacza szefa misji, personel oddelegowany przez państwa członkowskie i instytucje UE oraz państwa trzecie zaproszone przez UE do udziału w UE RSB Gwinea Bissau, a także personel międzynarodowy zatrudniony na podstawie umów przez UE RSB Gwinea Bissau, rozmieszczony w celu przygotowania, wsparcia i realizacji misji oraz personel wysłany przez państwo wysyłające lub instytucję UE w ramach misji. Termin nie obejmuje kontrahentów handlowych ani personelu lokalnego;

d) „dowództwo” oznacza dowództwo UE RSB Gwinea Bissau w Bissau;

e) „państwo wysyłające” oznacza każde państwo członkowskie UE lub państwo trzecie, które oddelegowało personel do UE RSB Gwinea Bissau;

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 14.2.2008, s. 11.

- f) „obiekty” oznaczają wszelkie budynki, pomieszczenia i grunt niezbędne do prowadzenia działalności przez UE RSB Gwinea Bissau oraz do zakwaterowania jej personelu;
- g) „personel lokalny” oznacza osoby zatrudnione będące obywatelami państwa przyjmującego lub zamieszkałe w tym państwie na stałe.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. UE RSB Gwinea Bissau i jej personel przestrzegają praw i przepisów państwa przyjmującego i powstrzymują się od wszelkich działań niezgodnych z celami misji.
2. UE RSB Gwinea Bissau zachowuje niezależność w zgodnym z niniejszą umową wykonywaniu swoich funkcji. Państwo przyjmujące respektuje jednolity i międzynarodowy charakter UE RSB Gwinea Bissau.
3. Szef misji regularnie informuje rząd państwa przyjmującego o liczbie personelu UE RSB Gwinea Bissau przebywającego na terytorium państwa przyjmującego.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Członkowie personelu UE RSB Gwinea Bissau otrzymują karty identyfikacyjne UE RSB Gwinea Bissau, które pozwalają na ich identyfikację i które są obowiązani mieć stale przy sobie. Odpowiednie władze państwa przyjmującego otrzymują wzór karty identyfikacyjnej UE RSB Gwinea Bissau.
2. Pojazdy i inne środki transportu UE RSB Gwinea Bissau noszą wyraźne oznaczenia identyfikacyjne UE RSB Gwinea Bissau lub tablice rejestracyjne, o których powiadamia się odpowiednie organy państwa przyjmującego.
3. UE RSB Gwinea Bissau ma prawo wywiesić flagę UE w siedzibie głównego dowództwa i w każdym innym miejscu, samą lub wraz z flagą państwa przyjmującego, zgodnie z decyzją szefa misji. Na obiektach, pojazdach i mundurach UE RSB Gwinea Bissau mogą też być umieszczane krajowe flagi lub insygnia sił składających się na UE RSB Gwinea Bissau, zgodnie z decyzją szefa misji.

Artykuł 4

Przekraczanie granic i poruszanie się w obrębie terytorium państwa przyjmującego

1. Personel UE RSB Gwinea Bissau oraz majątek i środki transportu należące do misji przekraczają granice państwa przyjmującego, korzystając z oficjalnych przejść granicznych, portów morskich oraz międzynarodowych korytarzy powietrznych.

2. Państwo przyjmujące ułatwia UE RSB Gwinea Bissau i jej personelowi wjazd na swoje terytorium i wyjazd z niego. Poza kontrolą paszportową przy wjeździe na terytorium państwa przyjmującego i wyjeździe z niego, personel UE RSB Gwinea Bissau mający dowód członkostwa w misji nie podlega przepisom paszportowym, kontroli celnej, przepisom wizowym i imigracyjnym ani jakimkolwiek formom kontroli imigracyjnej na terytorium państwa przyjmującego.

3. Personel UE RSB Gwinea Bissau nie podlega przepisom państwa przyjmującego w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa on praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium państwa przyjmującego.

4. UE RSB Gwinea Bissau nie podlega obowiązkowi przedkładania wykazów ani innych dokumentów celnych dotyczących jej zasobów i środków transportu służących wsparciu misji, gdy zasoby te lub środki transportu wjeżdżają na terytorium państwa przyjmującego, przejeżdżają przez nie lub z niego wyjeżdżają; nie podlegają one również żadnym kontrolom.

5. Pojazdy i samoloty stanowiące wsparcie dla misji nie podlegają wymaganiom posiadania lokalnych licencji ani rejestracji. Stosuje się nadal odnośne międzynarodowe standardy i przepisy. W razie konieczności zostaną zawarte dodatkowe uzgodnienia, o których mowa w artykule 19.

6. Personel UE RSB Gwinea Bissau może kierować pojazdami silnikowymi, statkami morskimi i powietrznymi w obrębie terytorium państwa przyjmującego pod warunkiem posiadania – odpowiednio – ważnych krajowych lub międzynarodowych praw jazdy, uprawnień kapitańskich lub licencji pilota. Państwo przyjmujące uznaje ważność praw jazdy lub pozwoleń posiadanych przez członków personelu UE RSB Gwinea Bissau, nie pobierając z tego tytułu podatków ani opłat.

7. UE RSB Gwinea Bissau i jej personel oraz należące do nich pojazdy, statki powietrzne i pozostałe środki transportu, sprzęt i zasoby korzystają z prawa do swobodnego i nieograniczonego poruszania się po całym terytorium państwa przyjmującego, w tym po jego morzu terytorialnym i przestrzeni powietrznej. W razie potrzeby możliwe jest zawarcie dodatkowych uzgodnień, zgodnie z artykułem 19.

8. Do celów misji personel UE RSB Gwinea Bissau i personel lokalny zatrudniony przez UE RSB Gwinea Bissau może podczas podróży służbowych korzystać z dróg, mostów, promów, lotnisk i portów bez obowiązku uiszczania ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i innych należności. UE RSB Gwinea Bissau nie jest zwolniona z uzasadnionych opłat za usługi zamówione i wykonane na zasadach odnoszących się do usług świadczonych na rzecz personelu państwa przyjmującego.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety przyznane UE RSB Gwinea Bissau przez państwo przyjmujące

1. Pomieszczenia UE RSB Gwinea Bissau są nietykalne. Urzędnicy państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody szefa misji.
2. Pomieszczenia UE RSB Gwinea Bissau, ich wyposażenie i inne przedmioty, które się w nich znajdują, oraz ich środki transportu nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.
3. UE RSB Gwinea Bissau, jej mienie i majątek objęte są immunitetem jurysdykcyjnym, niezależnie od tego, gdzie i w czym posiadaniu się znajdują.
4. Archiwa i dokumenty UE RSB Gwinea Bissau są nietykalne zawsze i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.
5. Korespondencja służbowa UE RSB Gwinea Bissau jest nietykalna. Korespondencja służbowa oznacza wszelką korespondencję związaną z misją i jej funkcjami.
6. W odniesieniu do nabywanych i przywożonych towarów, świadczonych usług oraz pomieszczeń wykorzystywanych do celów misji UE RSB Gwinea Bissau zwolniona jest z wszelkich opłat krajowych, regionalnych i lokalnych oraz podatków i należności o podobnym charakterze. UE RSB Gwinea Bissau nie jest zwolniona z opłat, podatków ani należności stanowiących zapłatę za świadczone usługi.
7. Państwo przyjmujące zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych dla misji i zwalnia je z wszelkich ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i opłat o podobnym charakterze innych niż opłaty za przechowywanie, przewóz i inne świadczone usługi.

Artykuł 6

Przywileje i immunitety przyznane personelowi UE RSB Gwinea Bissau przez państwo przyjmujące

1. Personel UE RSB Gwinea Bissau nie podlega aresztowaniu ani zatrzymaniu w żadnej formie.
2. Dokumenty, korespondencja i mienie personelu UE RSB Gwinea Bissau są nietykalne, z wyjątkiem przypadku przedsięwzięcia środków egzekucyjnych dozwolonych na mocy ustępu 6.
3. Personel UE RSB Gwinea Bissau korzysta z immunitetu od jurysdykcji karnej państwa przyjmującego niezależnie od okoliczności. Immunitet od jurysdykcji karnej, z którego

korzysta personel UE RSB Gwinea Bissau, może zostać uchylony przez zainteresowane państwo wysyłające lub instytucję UE, w zależności od przypadku. Zrzeczenie takie powinno zawsze być wyrażone.

4. Personel UE RSB Gwinea Bissau korzysta z immunitetu od jurysdykcji cywilnej i administracyjnej państwa przyjmującego w odniesieniu do wypowiedzi pisemnych, ustnych i wszystkich działań podejmowanych przez niego podczas pełnienia funkcji służbowych. Dowódca sił UE oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE są niezwłocznie informowani o każdym przypadku wszczęcia przed sądem państwa przyjmującego postępowania cywilnego przeciwko personelowi UE RSB Gwinea Bissau. Przed wszczęciem postępowania sądowego szef misji oraz właściwy organ państwa wysyłającego lub instytucja UE przedkładają sądowi dokument stwierdzający, czy działanie, o którym mowa, zostało podjęte przez personel UE RSB Gwinea Bissau w toku pełnienia funkcji służbowych. Jeżeli czyn ten został popełniony podczas pełnienia funkcji służbowych, nie wszczyna się postępowania i stosuje się postanowienia artykułu 16. Jeżeli czyn ten nie został popełniony podczas pełnienia funkcji służbowych, można wszcząć postępowanie. Poświadczenie szefa misji oraz właściwego organu państwa wysyłającego lub danej instytucji UE jest wiążące dla sądu państwa przyjmującego, który nie może go zakwestionować.

Wszczęcie postępowania przez członka personelu UE RSB Gwinea Bissau uniemożliwia mu powoływanie się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do wszelkich skarg/odwołań powiązanych bezpośrednio ze skargą główną.

5. Personel UE RSB Gwinea Bissau nie jest zobowiązany do składania zeznań w charakterze świadka.
6. W stosunku do członka personelu UE RSB Gwinea Bissau nie mogą być podjęte żadne środki wykonawcze z wyjątkiem przypadków, w których wszczęto przeciwko niemu postępowanie cywilne niepowiązane z wykonywaniem funkcji służbowych. Mienie członka personelu UE RSB Gwinea Bissau nie podlega zajęciu w celu wykonania wyroku, postanowienia lub nakazu sądowego, jeśli szef misji poświadczy, iż jest niezbędne do wykonywania jego funkcji służbowych. W postępowaniu cywilnym personel UE RSB Gwinea Bissau nie podlega ograniczeniu wolności osobistej ani innym środkom przymusu.
7. Immunitet członka personelu UE RSB Gwinea Bissau od jurysdykcji państwa przyjmującego nie uchyla w stosunku do niego jurysdykcji odpowiedniego państwa wysyłającego.

8. Personel UE RSB Gwinea Bissau nie podlega w zakresie usług świadczonych na rzecz UE RSB Gwinea Bissau przepisom o ubezpieczeniach społecznych, które mogą obowiązywać w państwie przyjmującym.

9. Personel UE RSB Gwinea Bissau zwolniony jest z wszelkich form opodatkowania wynagrodzenia i honorariów wypłacanych przez UE RSB Gwinea Bissau lub państwo wysyłające, a także wszelkich innych dochodów pochodzących spoza państwa przyjmującego.

10. Państwo przyjmujące, w zgodzie z ustawami i przepisami, które może wydać, zezwala na przywóz i udziela zwolnienia z wszelkich opłat celnych, podatków i związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za przechowywanie, przewóz i podobne usługi, w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do osobistego użytku personelu UE RSB Gwinea Bissau. Państwo przyjmujące zezwala również na wywóz takich przedmiotów. W przypadku towarów zakupionych lub usług zakontraktowanych na rynku krajowym personel UE RSB Gwinea Bissau jest zwolniony z podatku od towarów i usług oraz innych podatków zgodnie z przepisami prawa państwa przyjmującego.

11. Osobisty bagaż personelu UE RSB Gwinea Bissau jest zwolniony z kontroli, chyba że istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że zawiera on przedmioty, które nie są przeznaczone do osobistego użytku personelu UE RSB Gwinea Bissau, lub przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez prawo państwa przyjmującego, lub podlega przepisom tego państwa w zakresie kwarantanny. W takich wypadkach kontrolę przeprowadza się jedynie w obecności danego członka personelu UE RSB Gwinea Bissau lub upoważnionego przedstawiciela UE RSB Gwinea Bissau.

Artykuł 7

Personel lokalny

Personel lokalny korzysta z przywilejów i immunitetów tylko w zakresie przyznanym mu przez państwo przyjmujące. Państwo przyjmujące powinno jednak wykonywać jurysdykcję nad tym personelem w taki sposób, aby nadmiernie nie zakłócać wypełniania funkcji przez misję.

Artykuł 8

Jurysdykcja karna

Właściwe organy państwa wysyłającego mają prawo w pełni sprawować na terytorium państwa przyjmującego jurysdykcję karną oraz egzekwować uprawnienia przyznane im na mocy prawa państwa wysyłającego w stosunku do całego personelu UE RSB Gwinea Bissau podlegającego odpowiednim przepisom państwa wysyłającego.

Artykuł 9

Bezpieczeństwo

1. Państwo przyjmujące, korzystając z własnych środków, przyjmuje pełną odpowiedzialność za bezpieczeństwo personelu UE RSB Gwinea Bissau.

2. W tym celu państwo przyjmujące stosuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa UE RSB Gwinea Bissau i jej personelowi. Jakiegokolwiek postanowienia szczególnie wnioskowane przez państwo

przyjmujące uzgadnia się przed ich realizacją z szefem misji. Państwo przyjmujące zezwala na wszelkie działania związane z ewakuacją medyczną personelu UE RSB Gwinea Bissau i udziela nieodpłatnie wsparcia w tym zakresie. W razie konieczności zostaną zawarte dodatkowe uzgodnienia, o których mowa w artykule 19.

Artykuł 10

Umundurowanie

1. Personel UE RSB Gwinea Bissau nosi mundury krajowe lub ubrania cywilne oznakowane emblematem UE RSB Gwinea Bissau.

2. Noszenie munduru podlega regułom wydanym przez szefa misji.

Artykuł 11

Współpraca i dostęp do informacji

1. Państwo przyjmujące zapewnia pełną współpracę i wsparcie UE RSB Gwinea Bissau i jej personelowi.

2. Jeżeli jest to pożądane i niezbędne w celu wypełnienia zadań UE RSB Gwinea Bissau, państwo przyjmujące zapewnia personelowi UE RSB Gwinea Bissau skuteczny dostęp do:

a) budynków, pomieszczeń, miejsc i pojazdów służbowych znajdujących się pod kontrolą państwa przyjmującego;

b) dokumentacji, materiałów i informacji znajdujących się pod jego kontrolą i związanych z mandatem UE RSB Gwinea Bissau.

W razie konieczności zostaną zawarte dodatkowe uzgodnienia, o których mowa w artykule 19.

3. Szef misji i państwo przyjmujące regularnie konsultują się wzajemnie i przyjmują stosowne środki, aby zapewnić bliską i wzajemną współpracę na każdym odpowiednim szczeblu. Państwo przyjmujące może wyznaczyć oficera łącznikowego przy UE RSB Gwinea Bissau.

Artykuł 12

Wsparcie państwa przyjmującego i zawieranie umów

1. Państwo przyjmujące zgadza się na udzielenie UE RSB Gwinea Bissau, na jej prośbę, pomocy w znalezieniu odpowiednich pomieszczeń.

2. Państwo przyjmujące udostępnia nieodpłatnie, w miarę potrzeb i możliwości, pomieszczenia, których jest właścicielem oraz pomieszczenia, których właścicielami są prywatne osoby prawne, w zakresie w jakim pomieszczenia te są niezbędne do prowadzenia przez UE RSB Gwinea Bissau działań administracyjnych i operacyjnych.

3. W zakresie swoich możliwości państwo przyjmujące udziela pomocy i wsparcia w przygotowaniu, powołaniu, realizacji i utrzymaniu misji, w tym dzieli się własnymi pomieszczeniami i sprzętem z ekspertami UE RSB Gwinea Bissau.

4. Państwo przyjmujące udziela pomocy i wsparcia misji na takich samych warunkach, na jakich udziela pomocy i wsparcia swojemu personelowi.

5. Przepisy mające zastosowanie do umów zawieranych przez UE RSB Gwinea Bissau w państwie przyjmującym są określane w odpowiednich umowach.

6. Umowa może przewidywać, że do sporów wynikających z jej zastosowania ma zastosowanie procedura rozstrzygnięcia sporów, o której mowa w artykule 16 ustępy 3 i 4.

Artykuł 13

Zmiany w pomieszczeniach

UE RSB Gwinea Bissau jest upoważniona do budowy, przebudowy lub wprowadzania innych zmian w pomieszczeniach, w zależności od wymogów operacyjnych.

Państwo przyjmujące nie żąda od UE RSB Gwinea Bissau żadnego odszkodowania za wspomnianą budowę lub przebudowę.

Artykuł 14

Śmierć członka personelu UE RSB Gwinea Bissau

1. Szef misji ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu UE RSB Gwinea Bissau oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia, jak również podjąć odpowiednie działania w tym zakresie.

2. Nie dokonuje się sekcji zwłok zmarłych członków UE RSB Gwinea Bissau bez zgody państwa wysyłającego oraz obecności przedstawiciela UE RSB Gwinea Bissau lub przedstawiciela zainteresowanego państwa.

3. Państwo przyjmujące oraz UE RSB Gwinea Bissau współpracują w jak najpełniejszym zakresie w celu szybkiego odesłania zwłok zmarłego członka personelu UE RSB Gwinea Bissau do kraju pochodzenia.

Artykuł 15

Przekazywanie informacji

1. UE RSB Gwinea Bissau może instalować i obsługiwać nadawcze i odbiorcze stacje radiowe, jak również systemy satelitarne. UE RSB Gwinea Bissau współpracuje z właściwymi organami państwa przyjmującego w celu uniknięcia konfliktu

w korzystaniu z właściwych częstotliwości. Państwo przyjmujące udostępnia spektrum częstotliwości bez pobierania opłat.

2. UE RSB Gwinea Bissau korzysta z prawa do nieograniczonej komunikacji radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i za pomocą innych środków, jak również z prawa do instalowania urządzeń niezbędnych do utrzymywania takiej komunikacji w ramach pomieszczeń UE RSB Gwinea Bissau i pomiędzy nimi, włącznie z kładzeniem kabli i linii naziemnych do celów przeprowadzenia operacji.

3. W swoich pomieszczeniach UE RSB Gwinea Bissau może podjąć działania konieczne do przekazywania poczty adresowanej do UE RSB Gwinea Bissau i jej personelu oraz wysyłanej przez misję i jej personel.

Artykuł 16

Roszczenia z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkody i straty

1. UE RSB Gwinea Bissau ani jej personel nie ponoszą odpowiedzialności za szkody ani straty dotyczące mienia cywilnego ani państwowego, które związane są z potrzebami operacji lub powstają w wyniku działalności związanych z niepokojami społecznymi lub ochroną UE RSB Gwinea Bissau.

2. W celu osiągnięcia ugody roszczenia odszkodowawcze z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia cywilnego lub państwowego nieobjętych postanowieniami ustępu 1 oraz roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci lub obrażeń ciała osób oraz z tytułu szkód lub strat dotyczących mienia UE RSB Gwinea Bissau są przekazywane UE RSB Gwinea Bissau przez właściwe organy państwa przyjmującego, w przypadku roszczeń wniesionych przez osoby prawne lub fizyczne z państwa przyjmującego, lub kierowane do właściwych organów państwa przyjmującego, w przypadku roszczeń wniesionych przez UE RSB Gwinea Bissau.

3. Jeżeli osiągnięcie ugody jest niemożliwe, roszczenie przedkłada się komisji ds. roszczeń składającej się z jednakowej liczby przedstawicieli UE RSB Gwinea Bissau i przedstawicieli państwa przyjmującego. Kwestię roszczenia rozstrzyga się na zasadzie porozumienia stron.

4. Jeśli niemożliwe jest osiągnięcie ugody w ramach komisji ds. roszczeń, spór:

a) w przypadku roszczeń w wysokości 40 000 EUR lub poniżej tej kwoty rozstrzygany jest na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE;

b) w przypadku roszczeń powyżej kwoty określonej w literze a) jest wnoszony przed trybunał rozjemczy, którego decyzja jest wiążąca.

5. Trybunał rozjemczy składa się z trzech sędziów rozjemczych, z których jeden jest mianowany przez państwo przyjmujące, jeden przez UE RSB Gwinea Bissau, a trzeci mianowany jest wspólnie przez państwo przyjmujące i UE RSB Gwinea Bissau. Jeśli jedna ze stron nie mianuje sędziego rozjemczego w terminie dwóch miesięcy lub w przypadku braku zgody pomiędzy państwem przyjmującym a UE RSB Gwinea Bissau co do mianowania trzeciego sędziego, sędzia ten jest wyznaczony przez przewodniczącego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

6. UE RSB Gwinea Bissau oraz organy administracyjne państwa przyjmującego zawierają porozumienie administracyjne w celu określenia zakresu uprawnień komisji ds. roszczeń oraz trybunału rozjemczego, procedur obowiązujących w tych organach oraz zasad wnoszenia roszczeń.

Artykuł 17

Współpraca i spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej umowy są rozpatrywane wspólnie przez przedstawicieli UE RSB Gwinea Bissau oraz właściwe organy państwa przyjmującego.

2. W przypadku braku rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są wyłącznie na drodze dyplomatycznej pomiędzy państwem przyjmującym a przedstawicielami UE.

Artykuł 18

Inne postanowienia

1. W przypadkach gdy niniejsza umowa odnosi się do przywilejów, immunitetów i praw UE RSB Gwinea Bissau oraz jej personelu, rząd państwa przyjmującego odpowiada za ich wprowadzenie w życie i poszanowanie przez właściwe władze lokalne państwa przyjmującego.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie ma na celu ustanawiania odstępstwa ani nie może być interpretowane jako ustanawiające odstępstwo od praw, które mogą przysługiwać na mocy innych umów państwu członkowskiemu UE lub jakiegokolwiek innemu państwu wnoszącemu wkład w UE RSB Gwinea Bissau.

Artykuł 19

Postanowienia wykonawcze

Do celów niniejszej umowy kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych uzgodnień pomiędzy szefem misji a organami administracyjnymi państwa przyjmującego.

Artykuł 20

Wejście w życie i wygaśnięcie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie w dniu podpisania i pozostaje w mocy do dnia wyjazdu ostatniego członka personelu UE RSB Gwinea Bissau, zgodnie z informacją dostarczoną przez UE RSB Gwinea Bissau.

2. Z zastrzeżeniem ustępu 1, postanowienia artykułu 4 ustęp 8, artykułu 5 ustępy 1–3, artykułu 5 ustęp 6, artykułu 5 ustęp 7, artykułu 6 ustęp 1, artykułu 6 ustęp 3, artykułu 6 ustęp 4, artykułu 6 ustęp 6, artykułu 6 ustępy 8–10, artykułu 13 i artykułu 16 uznaje się za obowiązujące od dnia rozmieszczenia pierwszego członka personelu UE RSB Gwinea Bissau, jeśli data ta była wcześniejsza niż data wejścia w życie niniejszej umowy.

3. Niniejsza umowa może być zmieniona w formie pisemnej za zgodą stron.

4. Wygaśnięcie niniejszej umowy nie ma wpływu na prawa ani obowiązki wynikające z wykonywania niniejszej umowy przed jej wygaśnięciem.

Sporządzono w Bissau, dnia 11 lipca 2008 r. w dwóch oryginałach w języku portugalskim.

W imieniu Unii Europejskiej

J.-F. PAROT

W imieniu Republiki Gwinei Bissau

M.-C. NOBRE CABRAL

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 72/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne przedsiębiorstwo ENIAC**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 30 z dnia 4 lutego 2008 r.)

Strona 35, załącznik, art. 19 ust. 3:

zamiast: „3. W rocznym planie realizacji określa się plan wykonania wszystkich działań wspólnego przedsiębiorstwa ENIAC na dany rok, w tym planowanych zaproszeń do składania wniosków oraz działań, które muszą zostać zrealizowane w drodze zaproszenia do składania wniosków. (...)”,

powinno być: „3. W rocznym planie realizacji określa się plan wykonania wszystkich działań wspólnego przedsiębiorstwa ENIAC na dany rok, w tym planowanych zaproszeń do składania wniosków oraz działań, które muszą zostać zrealizowane w drodze zaproszenia do składania ofert. (...)”.

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 74/2008 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie ustanowienia wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS w celu realizacji wspólnej inicjatywy technologicznej w zakresie systemów wbudowanych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 30 z dnia 4 lutego 2008 r.)

Strona 68, załącznik – Statut wspólnego przedsiębiorstwa ARTEMIS, art. 23 ust. 3 pkt 3.4.2:

zamiast: „3.4.2. Z zastrzeżeniem ciężących na nim zobowiązań dotyczących zachowania poufności, w przypadku gdy uczestnik projektu zobowiązany jest przenieść swoje zobowiązania dotyczące przyznawania praw dostępu, powiadamia o planowanym przeniesieniu pozostałych uczestników z co najmniej 45-dniowym wyprzedzeniem, (...)”

powinno być: ”3.4.2. Z zastrzeżeniem ciężących na nim zobowiązań dotyczących zachowania poufności, w przypadku gdy uczestnik projektu zobowiązany jest przenieść swoje zobowiązania dotyczące przyznawania praw dostępu, powiadamia o planowanym przeniesieniu ⁽¹⁾ pozostałych uczestników z co najmniej 45-dniowym wyprzedzeniem, (...)”

⁽¹⁾ Uczestnicy mogą w formie pisemnej uzgodnić inny termin bądź zrezygnować z prawa do wcześniejszego powiadomienia w przypadku przeniesienia własności z jednego z uczestników na wskazaną osobę trzecią.”.
